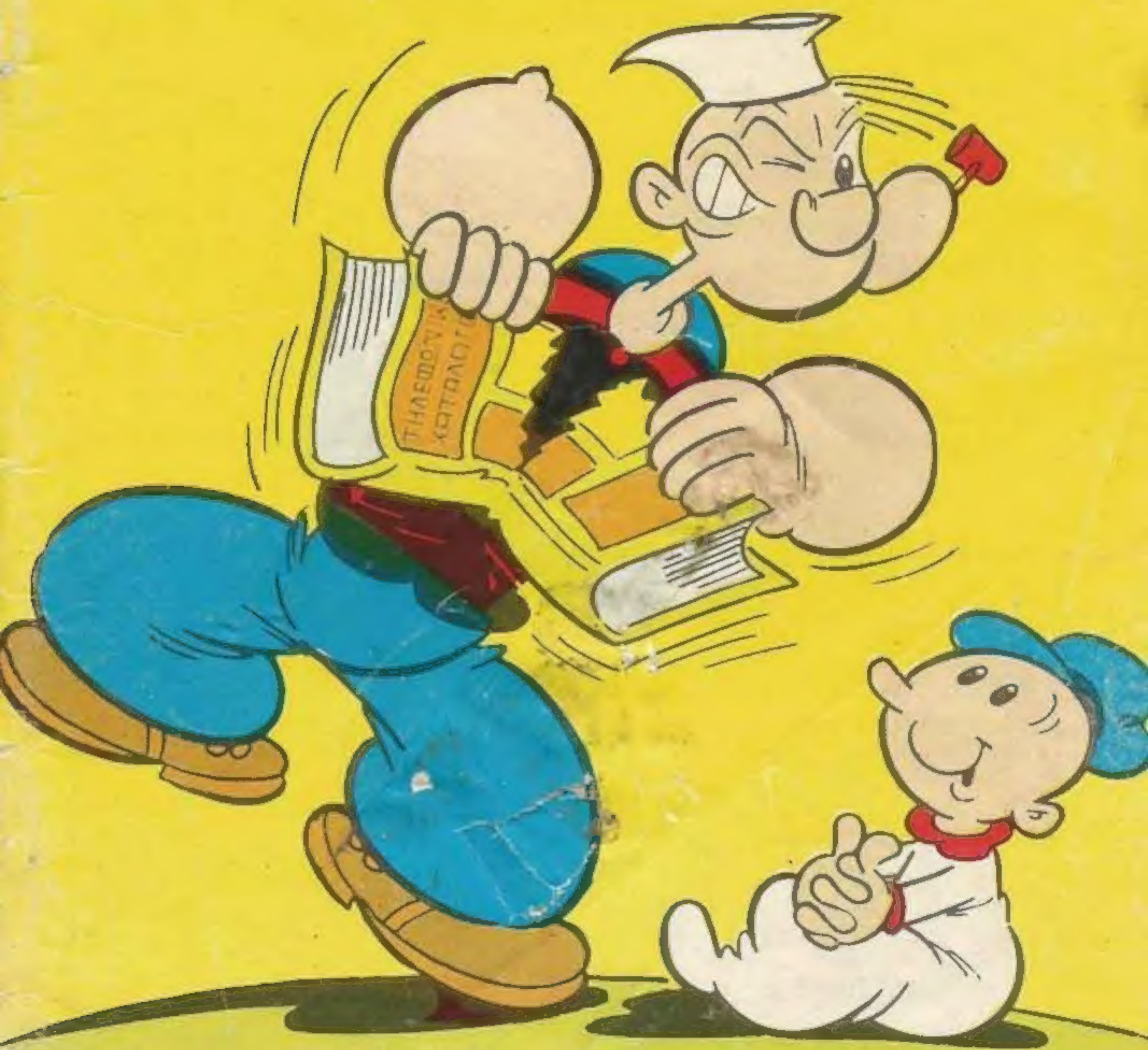

ΠΟΠΑΪ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΣΕΝΙΟΡ 2

... Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΙ 007 ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΔΟ -
ΜΑΤΙΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΦΥΛΑΕΙ Η ΞΑΝΘΗ ΚΑΤΑΙΚΟ -
ΠΟΣ. ΟΠΛΙΣΜΕΝΗ
Μ' ΕΝΑ ΡΟΠΑΛΟ!

... Η ΞΑΝΘΗ ΚΑΤΑΙΚΟΠΟΣ ΣΗΚΩ -
ΜΕΙ ΤΟ ΡΟΠΑΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΦΕ -
ΡΕΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΤΟΥ 007 ΤΟ ΧΤΥ -
ΠΗΜΑ!

... ΑΛΛΑ ΑΥΤΟΙΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑ -
ΝΕΤΑΙ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΠΟΥ
ΤΟΝ ΑΠΕΙΛΕΙ ΚΑΙ ΓΥ -
ΡΙΖΕΙ ΑΠΟΤΟΜΑ...

ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΠΑΕΙ ΣΤΟ ΒΡΟΝ-
ΤΟ ΚΑΙ Η ΞΑΝΘΗ ΚΑΤΑΣΚΟ-
ΠΟΣ ΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ
ΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΘΝΕΙ...

... ΑΥΤΟΣ ΤΗ ΣΗΚΩΝΕΙ ΑΠΟ ΤΑ
ΜΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΕΡΓΑΖΕΤΑΙ
ΜΕ ΤΑ ΑΤΙΣΤΑΛΕΝΙΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ...
Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΤΟΝ ΕΡΩ-
ΤΕΥΕΤΑΙ...

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ! ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ! ΤΙ
ΑΝΤΡΑΣ Ο ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ
007...

ΑΧ! ΝΑΤΑΝ ΚΙ' Ο ΠΟΡΑΥ
ΙΑΝ ΤΟΝ 007...

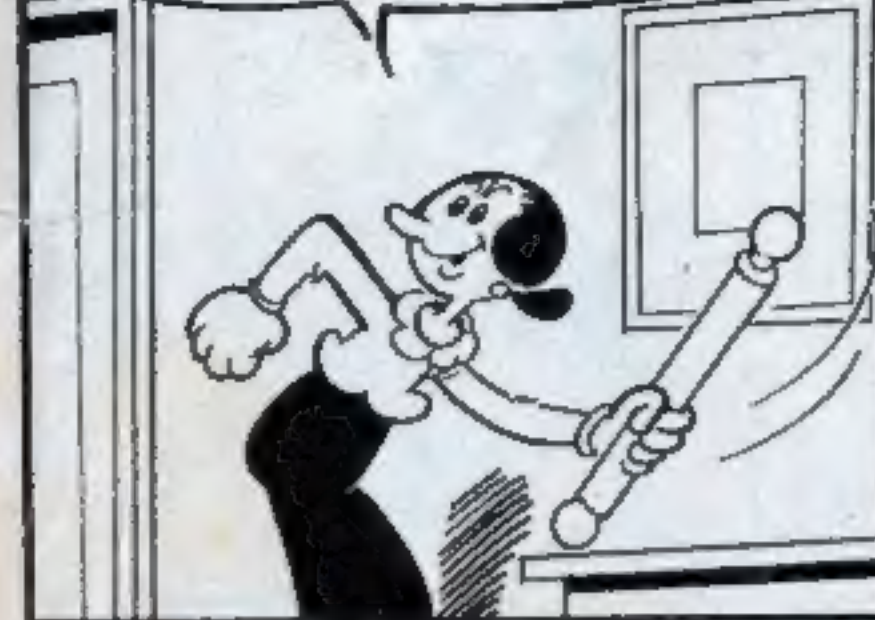
ΠΗΓΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ Ν' ΑΓΟΡΑΣΩ
ΔΥΟ ΚΟΥΤΙΑ ΣΠΑΝΑΚΙ! ΑΙ ΠΕΡΑ-
ΣΟ ΜΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΟ ΤΗΝ
ΟΛΙΒ!...

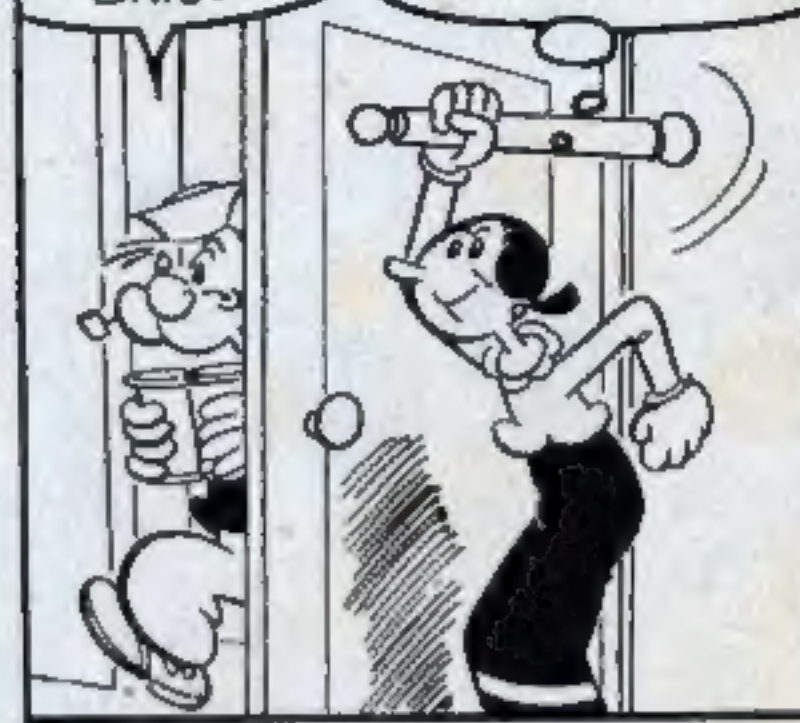
ΕΙ, ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΠΟΡΑΥ! ΘΑ
ΚΑΝΩ ΜΙΑ ΔΟΚΙΜΗ!

ΕΙΣ, ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΡΟΠΑΛΟ ΠΟΥΧΕ Η
ΞΑΝΘΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΘΑ ΧΡΗ-
ΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ
ΑΝΟΙΞΕ ΦΥΛΛΟ!

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ, ΟΛΙΒ!
ΕΙΝΑΙ Η ΣΤΙΓΜΗ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ!

ΟΟΥΡΓΚ!

ΠΑΚ!

ΜΠΑ! ΟΥΤΕ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΠΟΣ Η-
ΤΑΝ ΤΟ ΞΥΛΟ ΠΟΥ ΑΝΟΙΞΕ ΤΟ
ΦΥΛΛΟ!

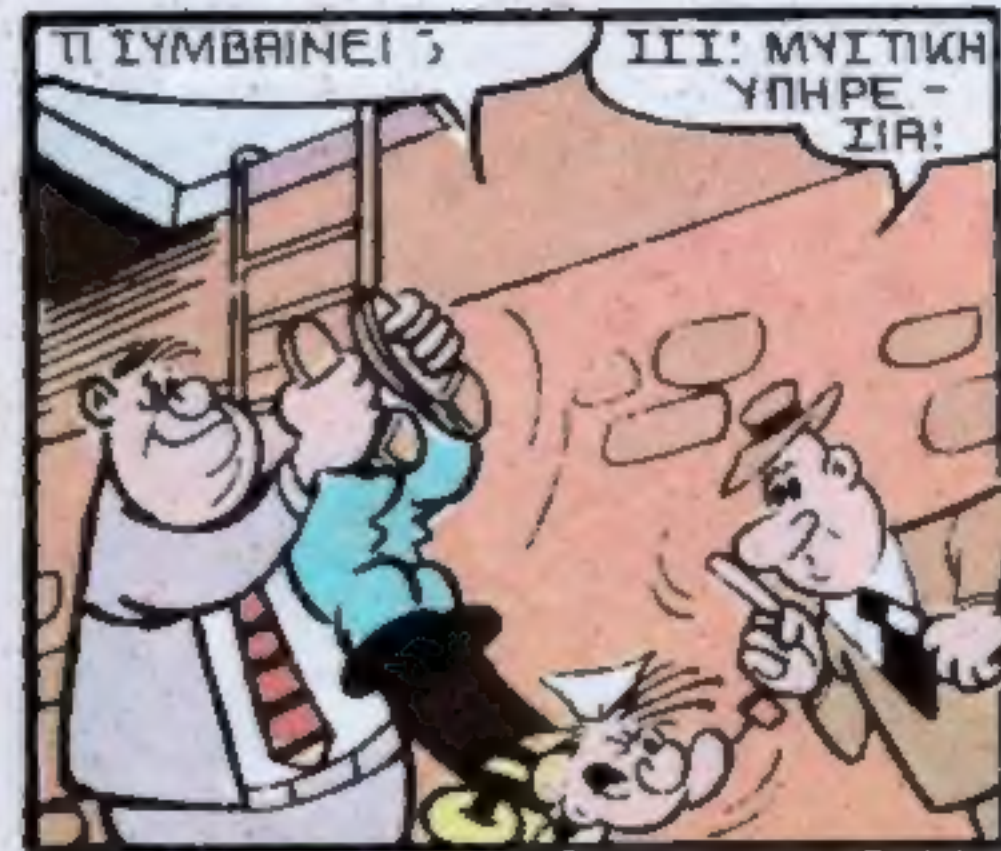
ΣΙΝΙΦΦ! ΣΙΝΙΦΦ! ΟΠΟΡΑΥ ΔΕΝ
ΕΙΝΑΙ ΙΑΝ ΤΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΑ
007!

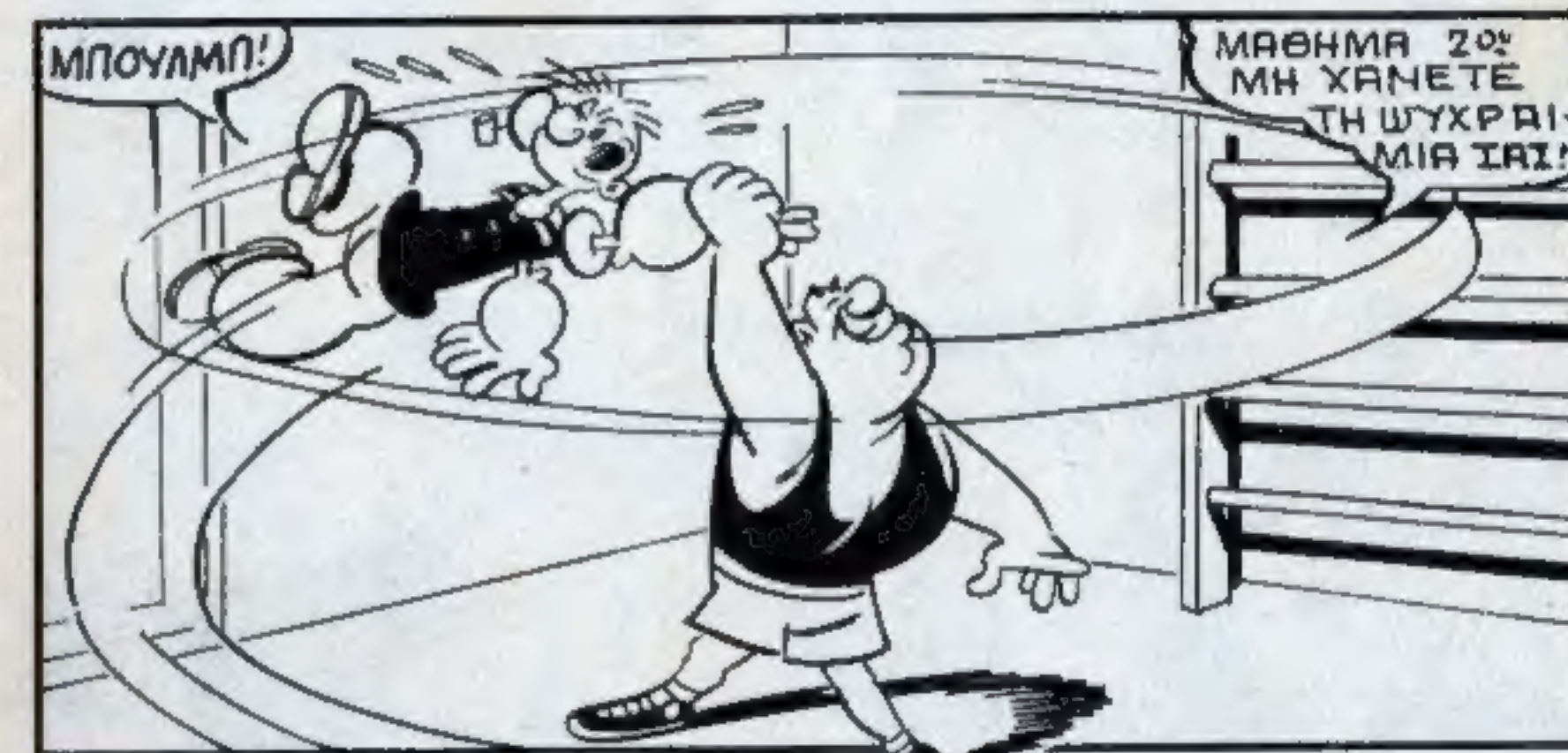

ΤΙ Σ' Ε-
ΠΙΣΤΕΙ;
ΟΛΙΒ!

ΑΧ! ΔΕΝ ΕΙΠΑΙ
Ο ΗΡΩΑΣ ΤΟΝ
ΟΝΕΙΡΟΝ ΜΟΥ.
ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ
ΕΙΧΑ ΔΕΥΔΑΡΙΩΘΗ-
ΤΕΙ ΣΑΜΑ...

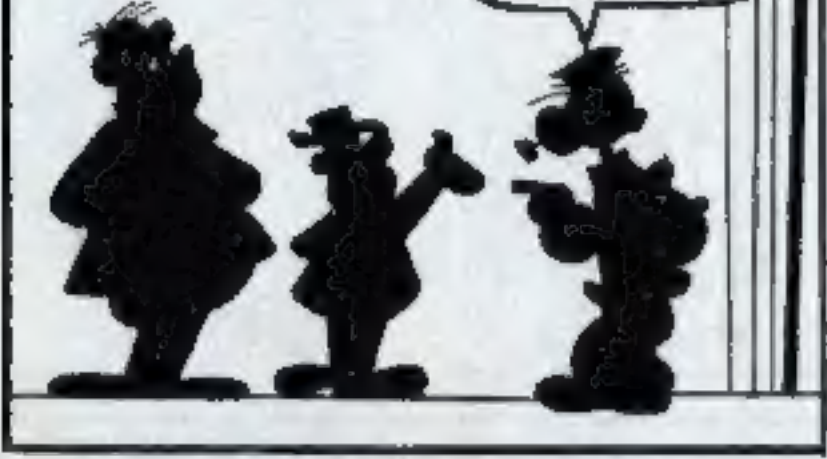

ΞΕΡΟΥΜΕ ΤΗ ΚΑΤΑΙΚΟΠΕΥΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΙΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ, ΑΛΛ' ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΑΜΕ Ν' ΑΝΑΚΑΛΥΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ ΤΟΥΣ!...

ΚΑΙ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑΝΑΙΣ;

ΠΟΙΟΣ ΞΕΡΕΙΣ ΕΙΣΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΕΙΣ!...

ΧΜΜ!

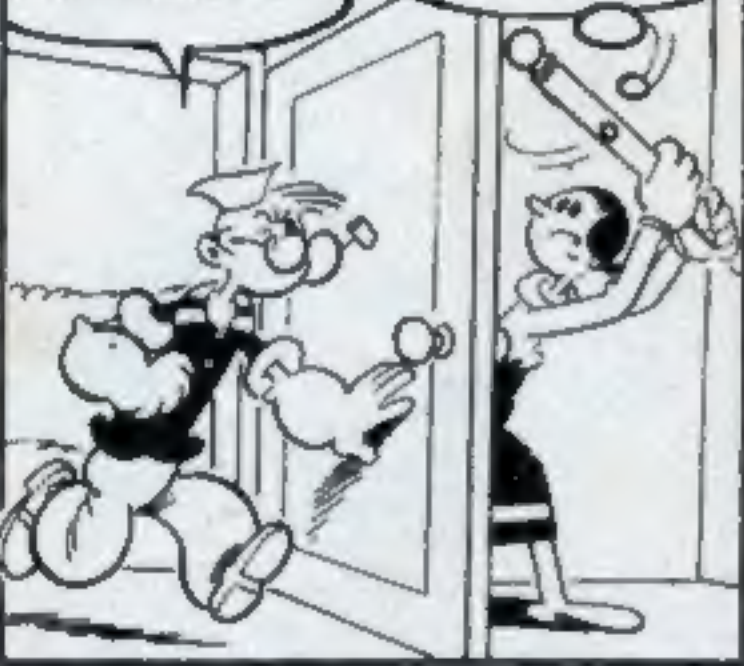

ΠΑΡΕ ΝΑ ΔΕ ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η ΟΛΙΒ!

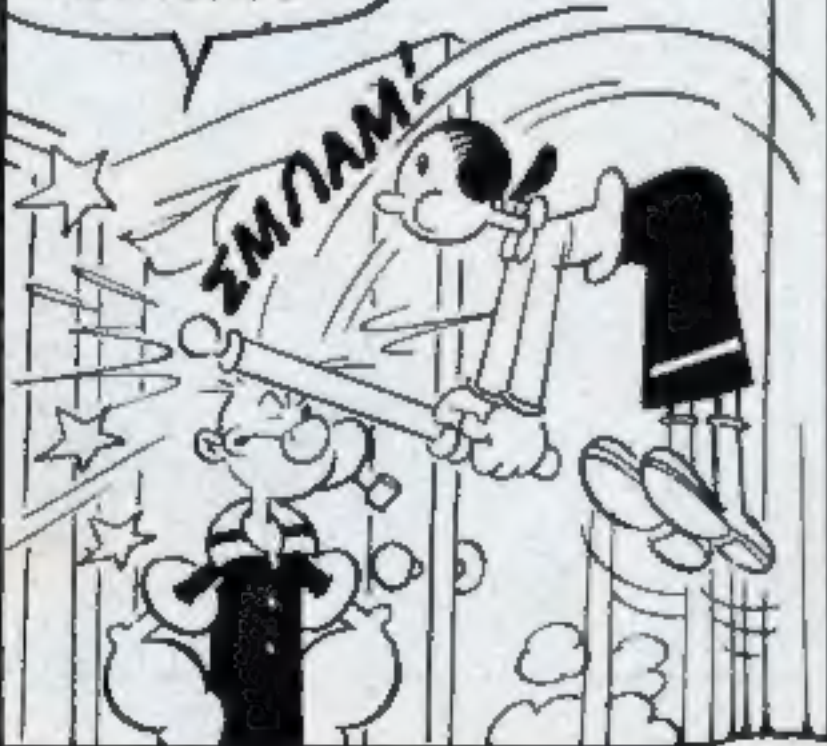

ΟΛΙΒ! ΕΙΣΑΙ ΑΚΟΜΑ ΘΥΜΟΜΕΝΗ;

ΘΑ ΞΑΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ, ΠΑΛΙ!

ΛΟΙΠΟΝ;

ΕΊΠ! ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΕΛΕΓΕ ΑΝΑΪΣΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΕΡΑ!

ΕΚΑΝΑ ΜΙΑ ΕΙΔΙΚΗ ΚΟΥΡΑ ΜΕ ΣΠΑΝΑΚΙ! ΕΓΙΝΑ ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ!

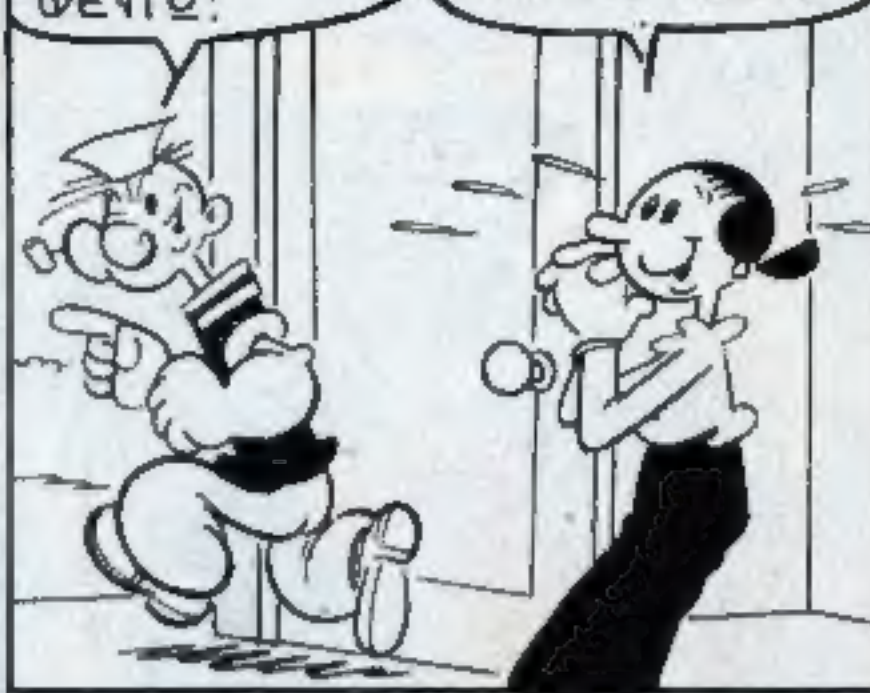
ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑ! ΕΙΣΑΙ ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΙΑΝ ΤΟΝ ΟΟΤ;

ΙΙΙΙ! ΜΗ ΦΟΝΑΖΕΙΣ! ΕΙΜΑΙ ΣΕ ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΠΟΙΣΤΟΛΗ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΩ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ! ΣΙΝΙΩ 2!

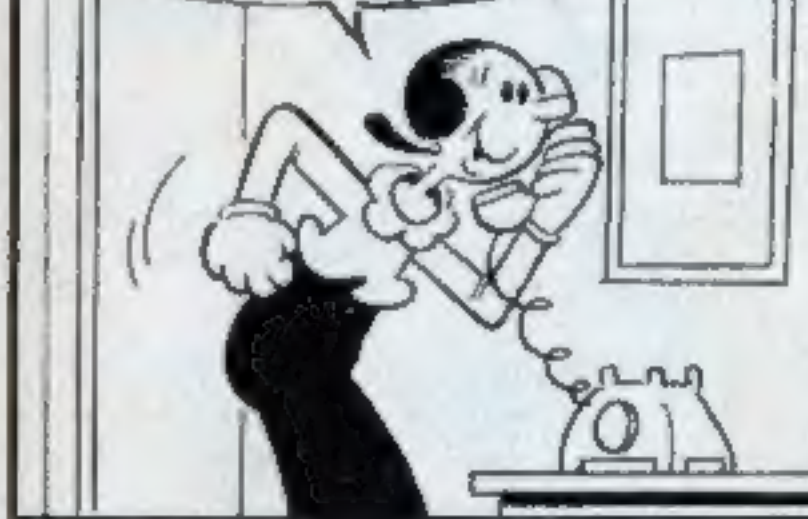

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΥΓΧΟΡΕΙΣ! ΦΕΥΓΩ!

ΤΙ ΑΝΤΡΑΣ Ο ΠΟΠΑΥ ΜΟΥ!

ΕΜΠΡΟΣΙ ΕΙΣΥ ΕΙΣΑΙ ΓΕΝΟΒΕΦΑ; ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ ΠΟΣΙ Ο ΠΟΠΑΥ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΙΝΙΩ 2!

ΑΚΚ... ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΠΟΣΙ Ν' ΑΡΧΙΣΩ!... ΠΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡΓΗ ΝΑ ΞΕΡΩ ΠΟΥΝΑΙ Η ΣΙΝΙΩ 2!

ΟΥΛΗ! ΕΙΣΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟΣ; ΘΑ ΕΙΔΟΠΟΗΣ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ!...

ΑΡΧΗΓΕ, ΕΒΑΛΑΜ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΠΑΥ ΝΑ ΜΑΣ ΕΞΟΝΤΩΣΕΙ!...

ΚΑΙ ΠΟΥ ΤΟ ΞΕΡΕΙΣ;

ΜΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΔΑΣ, ΤΗΣ ΞΑΔΕΛΦΗΣ ΜΙΑΣ ΦΙΛΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΟΥ...

ΓΚΡΟΥΝΤ! ΘΑ ΤΟΝ ΕΞΟΝΤΩΣΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ! ΠΟΥ ΜΕΝΕΙ;

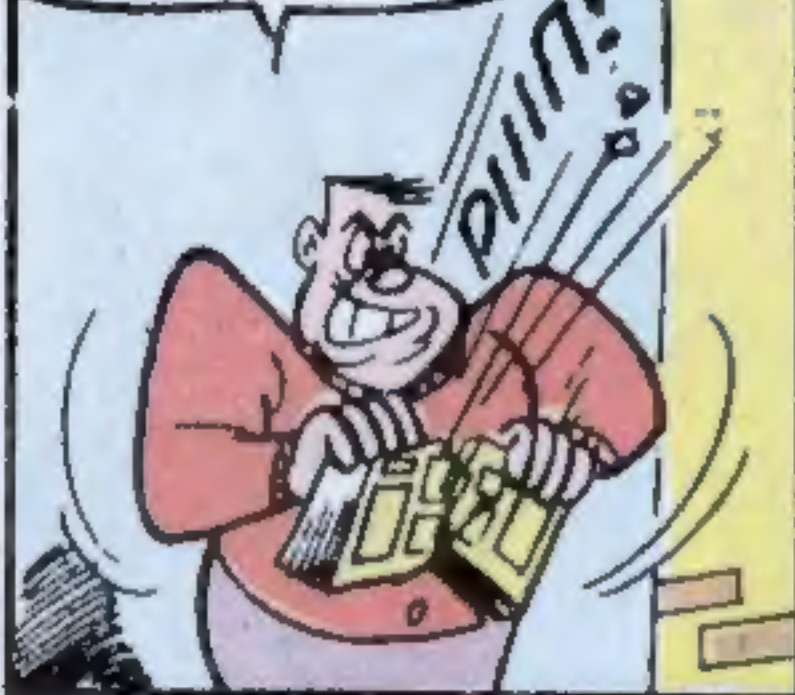

ΝΑ, ΕΔΩ ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ, ΛΕΕΙ: ΟΔΟΣ 7 ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΑΡΙΘ. 5...

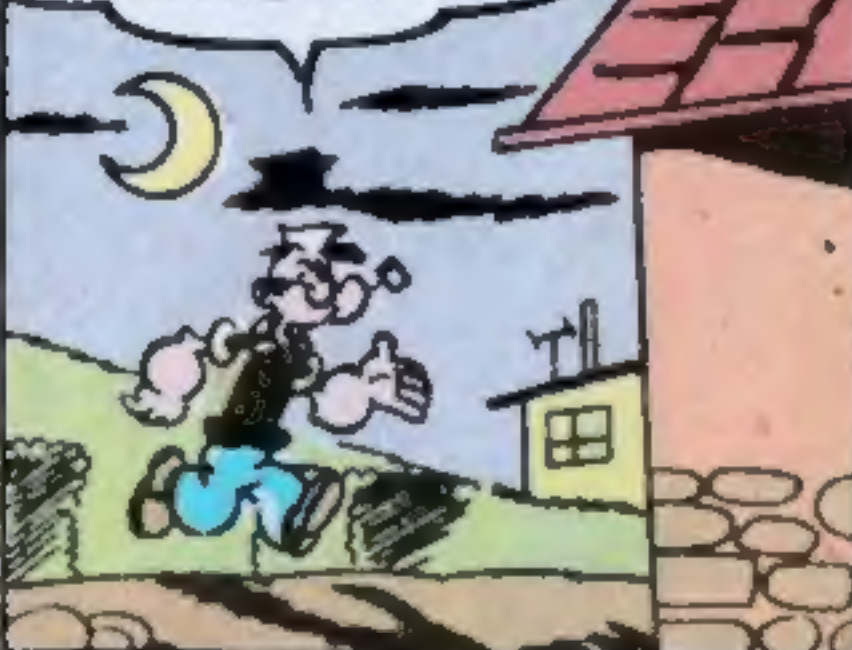
ΩΡΑΙΑ! ΠΑΜΕ!

ΘΑ ΤΟΥ ΙΛΑΙΣ ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ, ΕΤΣΙ!

ΜΠΑ! ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΒΡΩ ΚΑΝΕΝΑ ΙΧΝΟΣ!

ΝΑ ΠΑΡ'Η ΟΡΓΗ!

ΠΟΙΟΣ ΕΙΣΑΙ ΕΙΣΥ; ΤΙ ΓΥΡΕΥΕΙΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ; ΧΜ... ΞΕΡΕΤΕ!

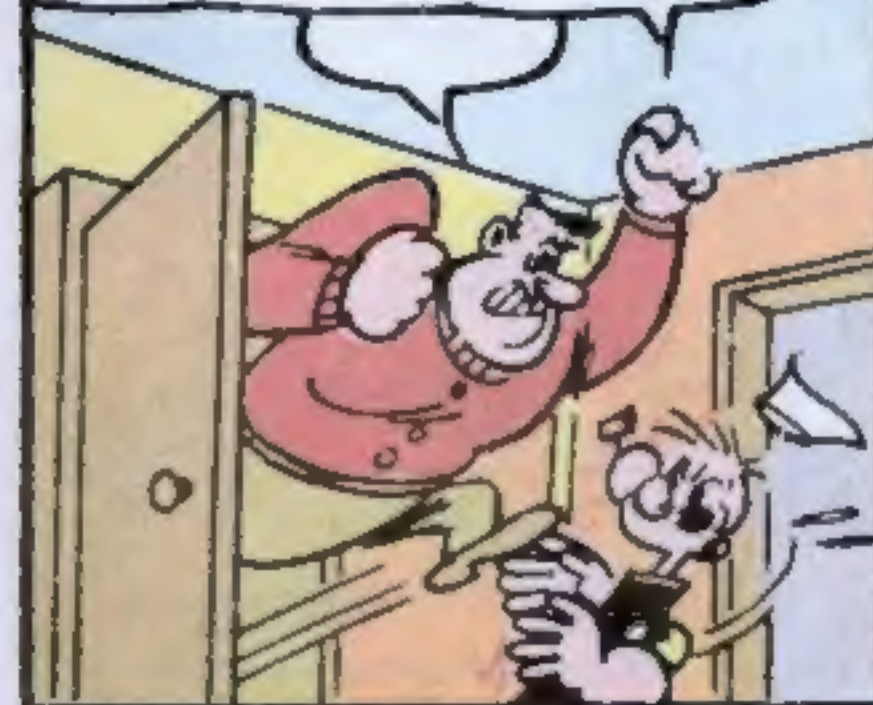
ΠΑΡΕ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΔΕ!...

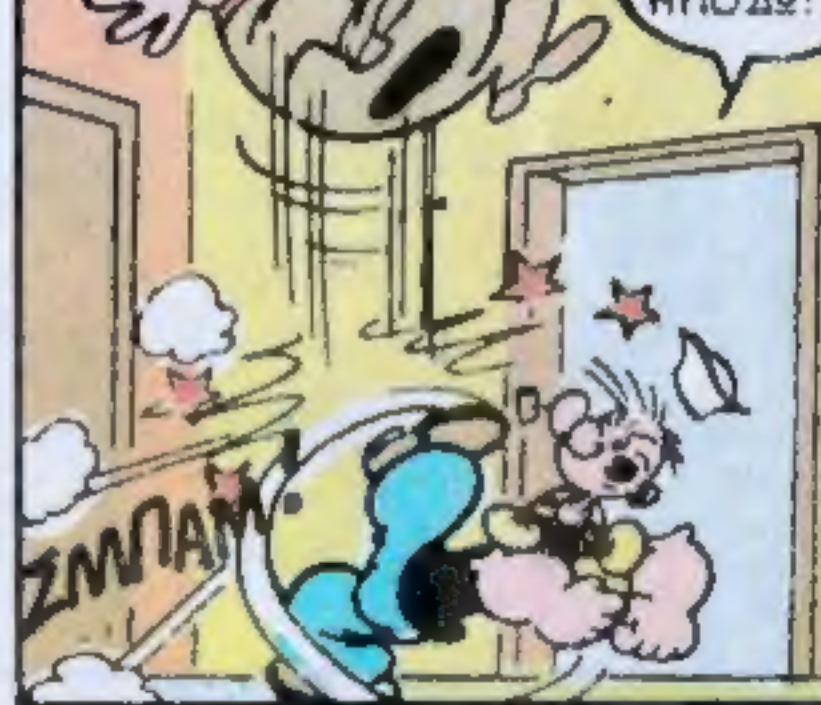
ΑΚΟΥΣ ΕΚΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ!...

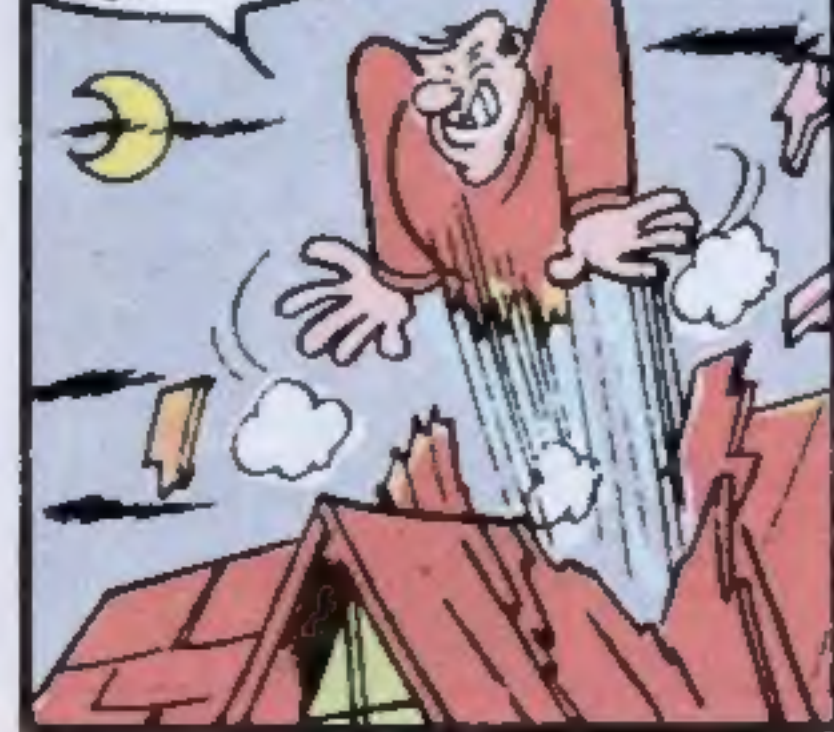
ΕΊΠ! ΚΙ' ΑΛΛΟΙΣ ΕΝΑΣ ΗΤΑΝ ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΝΤΟΥΛΑΡΙ!

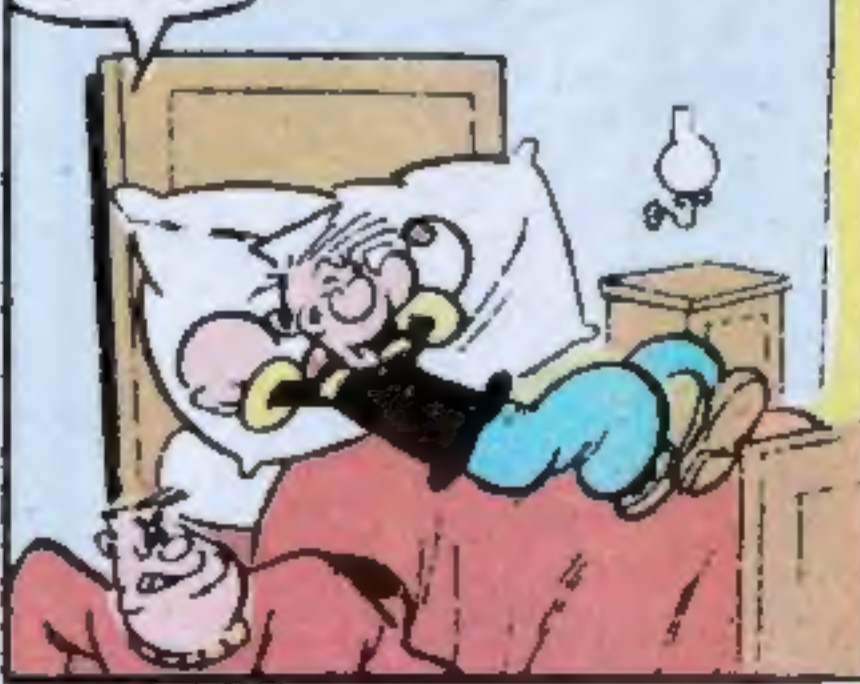
ΠΑΡΕ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΔΕ!

ΓΚΟΥΡΓΚ!

ΤΙ ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ! ΓΚΡΡΡ!

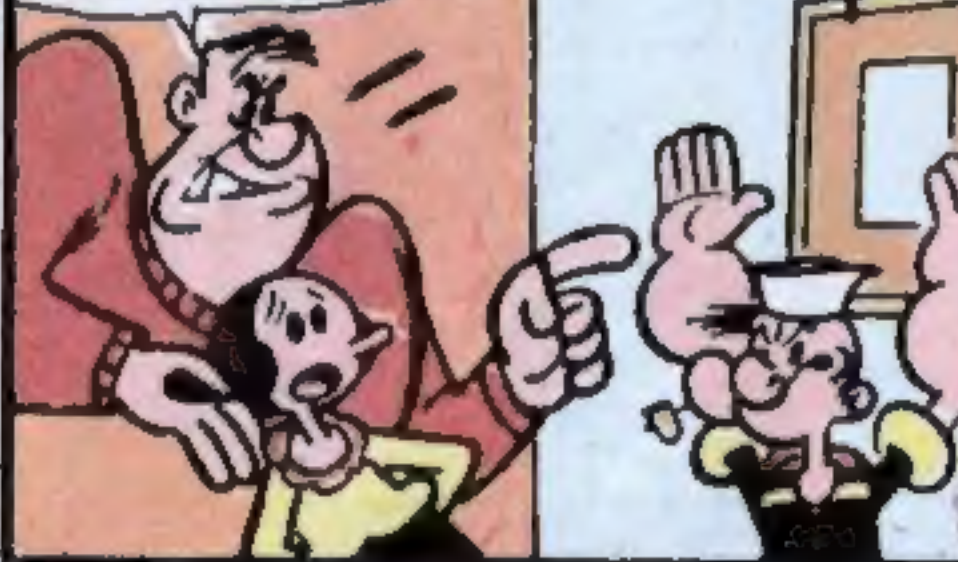

ΗΡΘΑ, ΟΛΙΒ! ΑΧ! ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΟΛ' ΑΥΤΑ Σ
ΑΚΙΝΗΤΟΙ, ΠΟΠΑΥ! ΑΛΛΙΩΣ ΘΑ ΙΧΙΣΩ
ΤΗ ΜΗΝΗΣΗ ΣΟΥ ΣΤΑ ΔΥΟ, ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩ-
ΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ!

Μ' ΑΝΑΓΚΑΖΙΑΝ ΝΑ ΣΕ ΦΕΡΩ ΕΔΩ,
ΠΟΠΑΥ!
ΝΑΙ, ΚΑΙ
ΤΩΡΑ ΚΑΝΕ ΜΑΖΙ
ΤΗ ΧΑΡΗ ΜΑ
ΠΑΡΑΔΩΕΙΣ!

ΔΕΝ ΓΙΝΕ-
ΤΑΙ ΑΛΛΙΩΣ!

ΕΔΕΙΞΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΟΝΙΑ
ΠΑΝΩ ΣΕ ΜΙΑ ΤΗΛΕΚΑΤΕΥ-
ΣΥΝΟΜΕΝΗ ΒΟΜΒΑ!

ΑΝ ΚΑΝΕΙΣ ΠΕΙΣ ΘΕΙΣ ΝΑ ΤΗΝ
ΛΕΥΤΕΡΩΣΕΙΣ, Μ' ΑΥΤΟ ΕΔΩ, Η ΟΜ-
ΟΡΦΟΝΙΑ ΘΑ ΤΙΝΑΧΤΕΙ
ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ!

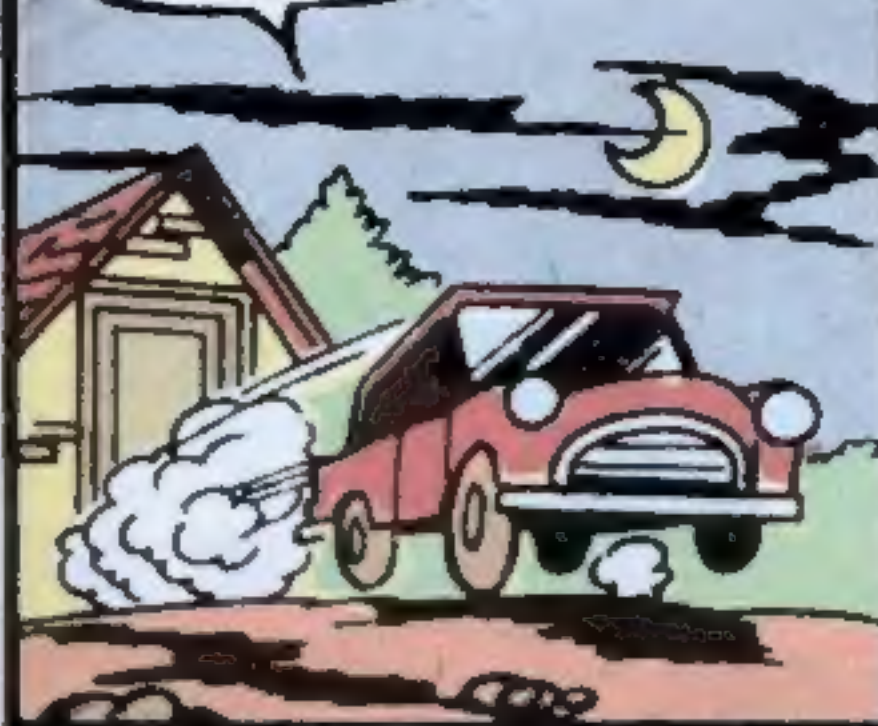
ΔΕΝ ΘΑ
ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ! ΘΑ ΚΑ-
ΝΩ ΟΤΙ ΜΟΥ ΠΗΤΕ!

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΒΙ ΑΧΡΗΤΕΩΣ
ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ!

ΣΤΡΑΔ!

ΑΞΕ ΓΥΡΙΘΟΥΜΕ ΣΤΟΝ
ΑΡΧΗΓΟ!

ΟΛΑ ΕΝ ΤΑΞΕΙ, ΑΡΧΗΓΕ!
ΠΙΑΣΑΜΕ ΤΟΝ
ΠΟΠΑΥ!
ΤΟΣΟ ΕΥΚΟ-
ΛΑΣ ΤΟΤΕ, ΔΕΝ
ΘΑ ΝΑΙ ΤΟΣΟ
ΔΥΣΚΟΛΟ!

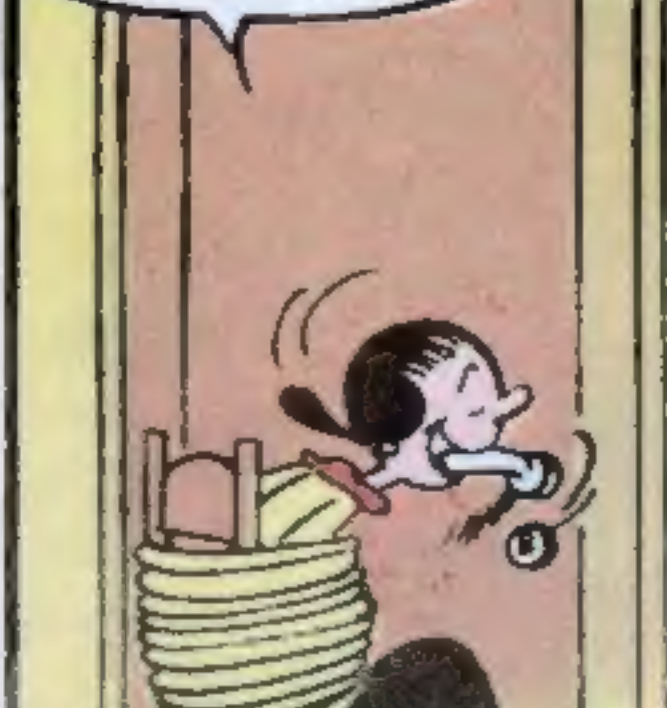
ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΔΙΑΒΑΣΑ,
ΟΤΙ ΚΙ' Ο 007 ΒΡΙΣΚΟ-
ΤΑΝ ΣΕ ΤΕΤΟΙΑ ΔΥΣΚΟ-
ΛΗ ΘΕΣΗ!

ΑΛΛΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΞΕΦΟΥΓΕΙ Μ'
ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΡΟΠΟ!...
ΧΟΠ! ΧΟΠ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΓΩ
ΑΠ' ΤΟ ΣΠΙΤΙ!

... ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΩ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ
ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΘΑΛΑΜΟ!

ΘΑ ΠΙΑΣΤΕ Τ' ΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΜΕ ΤΑ
ΔΟΝΤΙΑ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΕΤΟΝ ΑΡΙΘ-
ΜΟ ΜΕ ΤΗ ΜΥΤΗ!

ΕΜΠΟΡΙΣ; ΕΙΥ ΕΙΣΑΙ ΓΕΝΟΒΕ-
ΦΑ; ΘΑ ΙΟΥ ΔΗΓΗΘΕ ΤΙ ΕΠΙ-
ΝΕΒΙΝΕΤΟΙ;

ΔΕΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΑ
ΑΚΟΜΑ ΑΝ ΘΑ ΤΟΝ
ΤΙΟΤΕΙΟΥΜΕ ΜΕ
ΠΟΛΥΒΟΛΟ!

ΓΚΡΡ.. ΑΙ ΜΗ ΚΑΘΟ-
ΤΑΝ Η ΟΛΙΒ ΠΑΝΩ ΙΤΗ
ΒΟΜΒΑ ΚΑΙ ΤΑ
ΛΕΓΑΜΕ!

ΕΜΠΡΟΣ : ΤΙ;
ΡΑΧ!

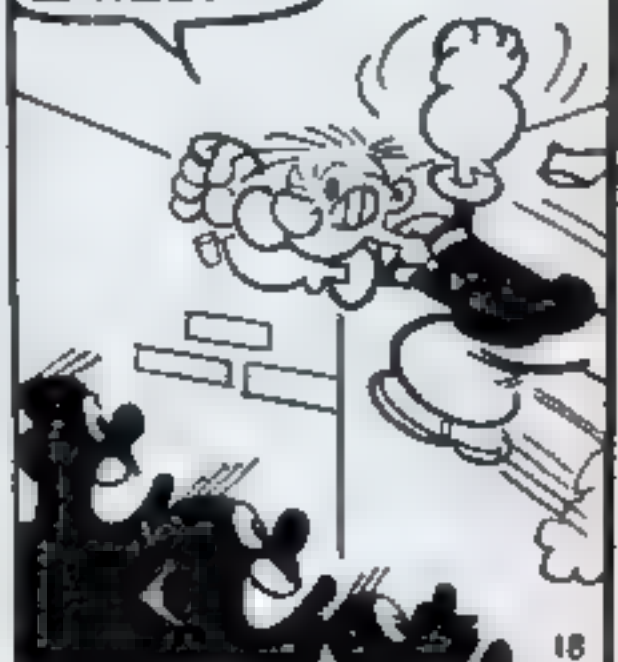
ΑΡΧΗΤΕ, Ο ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΔΑΣ ΜΙΑΣ
ΕΓΔΕΛΩΘΗ ΜΙΑΣ ΦΙΛΗΣ ΤΗΣ ΑΡΡΑ-
ΒΟΝΙΑΤΙΚΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΡΑΥ ΤΗΛΕΦΩ-
ΝΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΕΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΘΑΛΑ -
ΜΟ...

ΣΥΛΛΟΓΗ

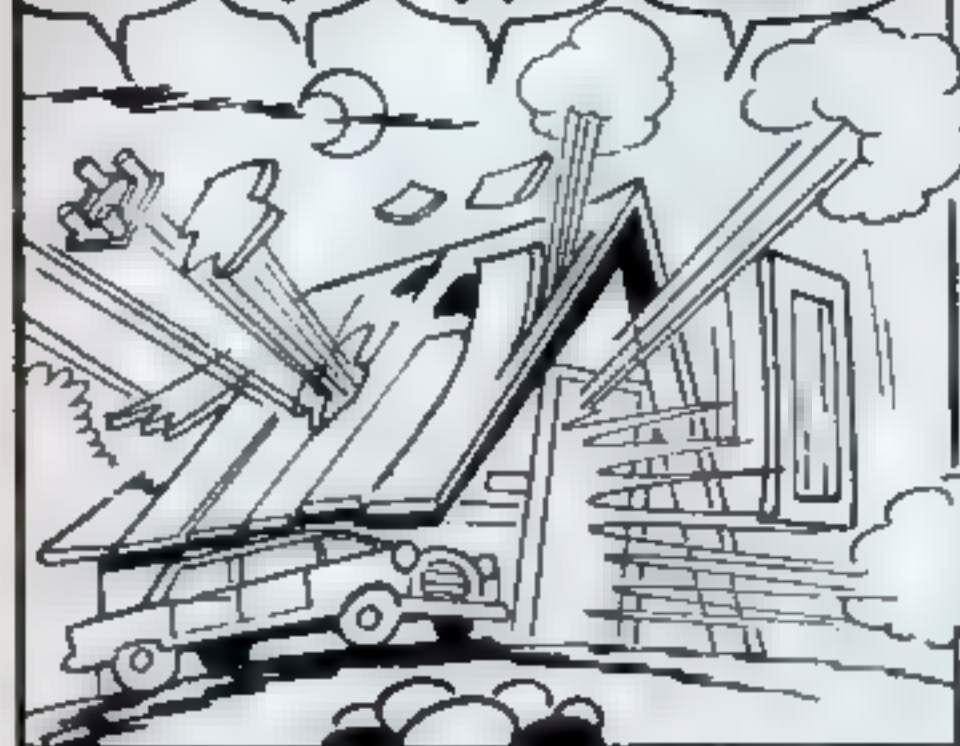
ΤΟΤΕ ΛΟΙΠΟΝ
Η ΟΛΙΒΕΙΝΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ

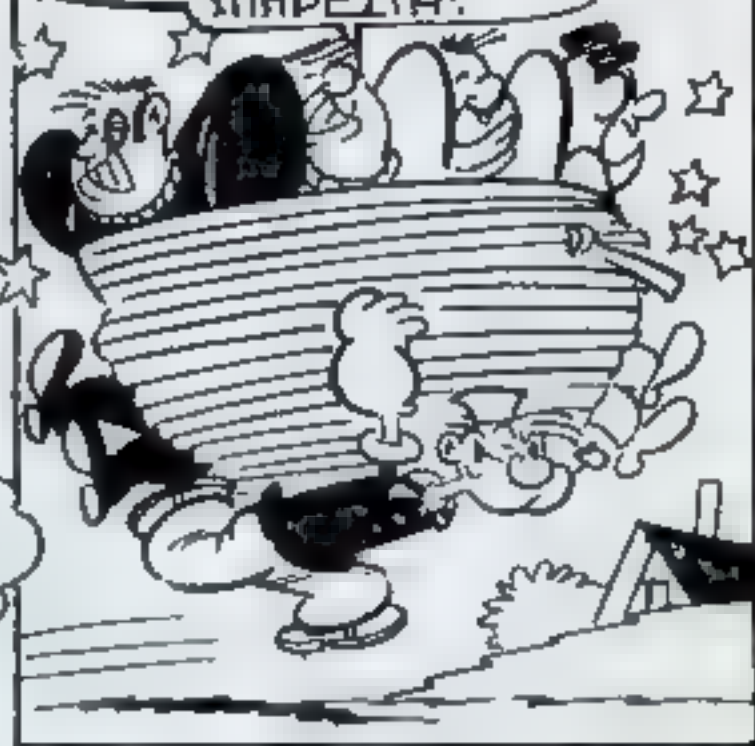
ΖΗΤΩ! ΤΩΡΑ
ΜΠΟΡΩ ΝΑ
ΔΡΑΣΩ!

ΑΧ! (ΟΧΙ!) ΑΧ! (ΒΟΗΘΕΙΑ!)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΙΤΗ ΜΥΣΤΙΚΗ
ΥΠΗΡΕΙΑ!

ΟΛΑ ΕΝ ΤΑΞΕΙ· Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΙΝΩ· ΠΙΣΤΗΚΕ! MDDDD

МІПРАВО

ΤΟΡΑ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑ
ΛΑΒΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ!

ΠΡΟΣ ΑΓΕΙΟΙ ΝΑ ΒΡΩ
ΤΗΝ ΟΛΙΒ'

ΠΟΛΛΑΥ,
ΖΕΙΣ;

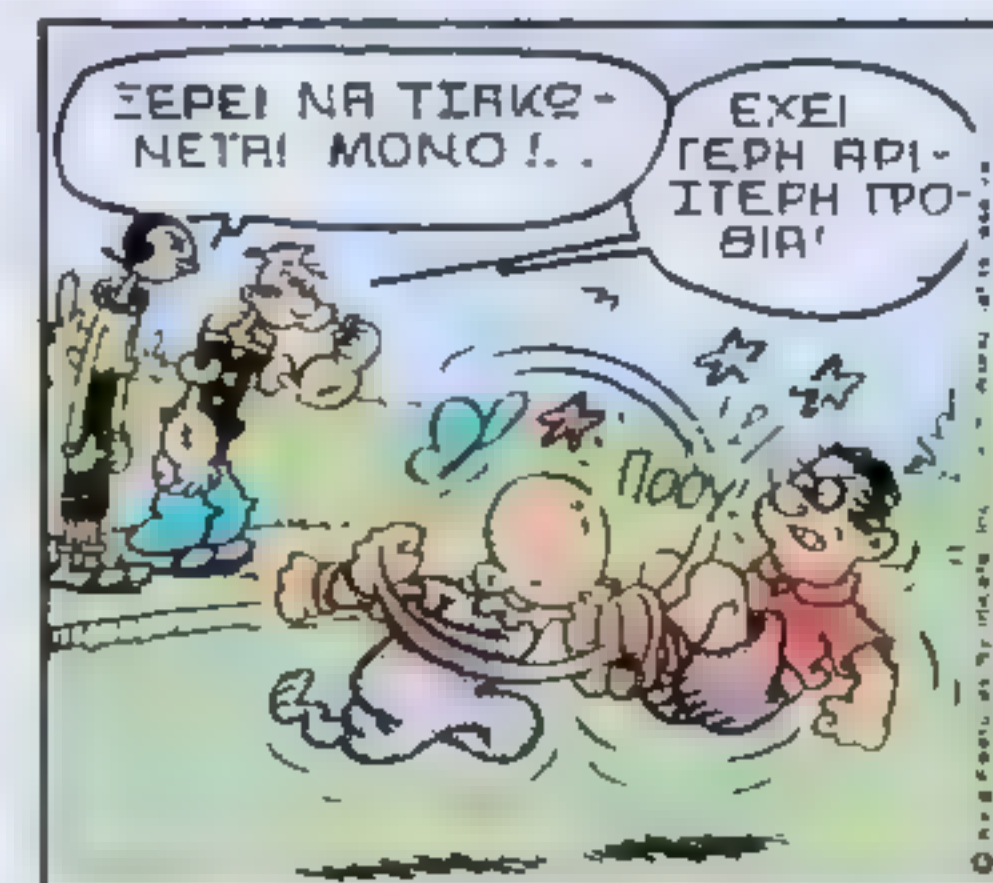
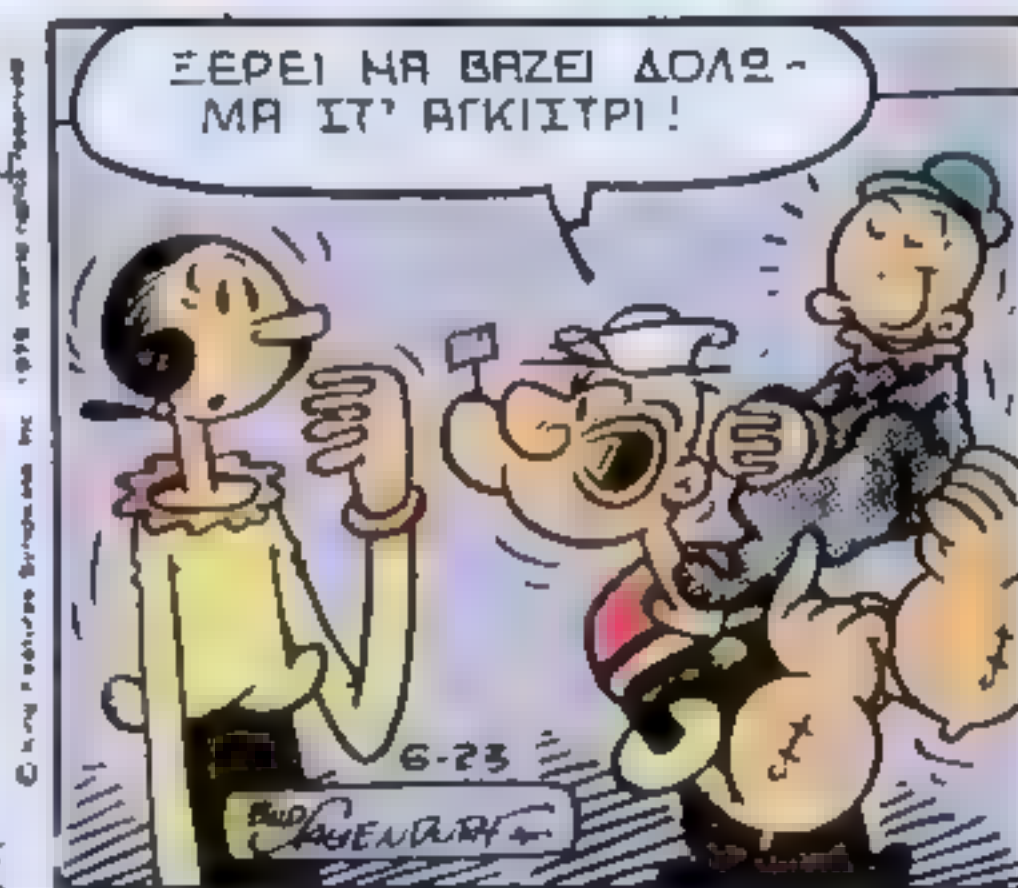
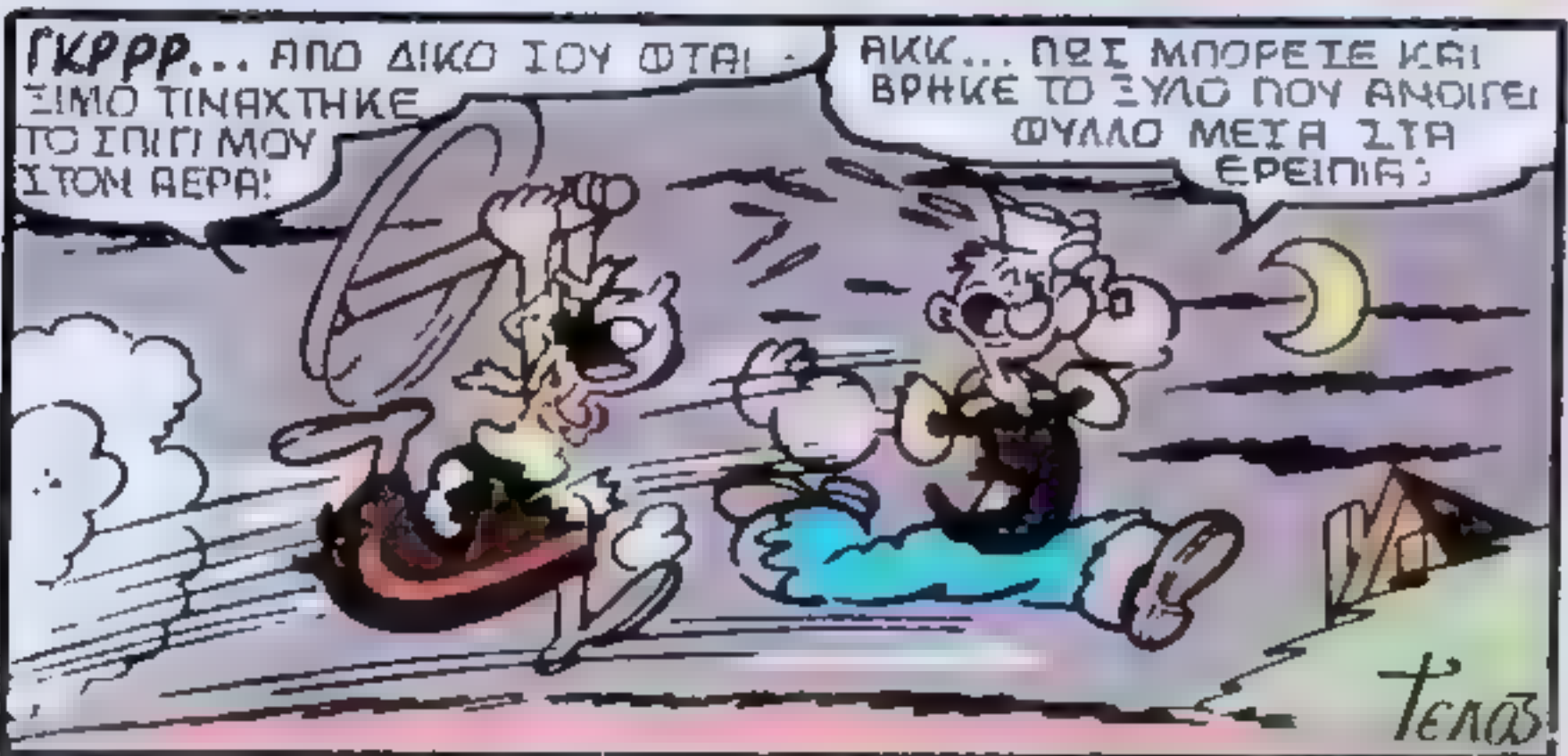
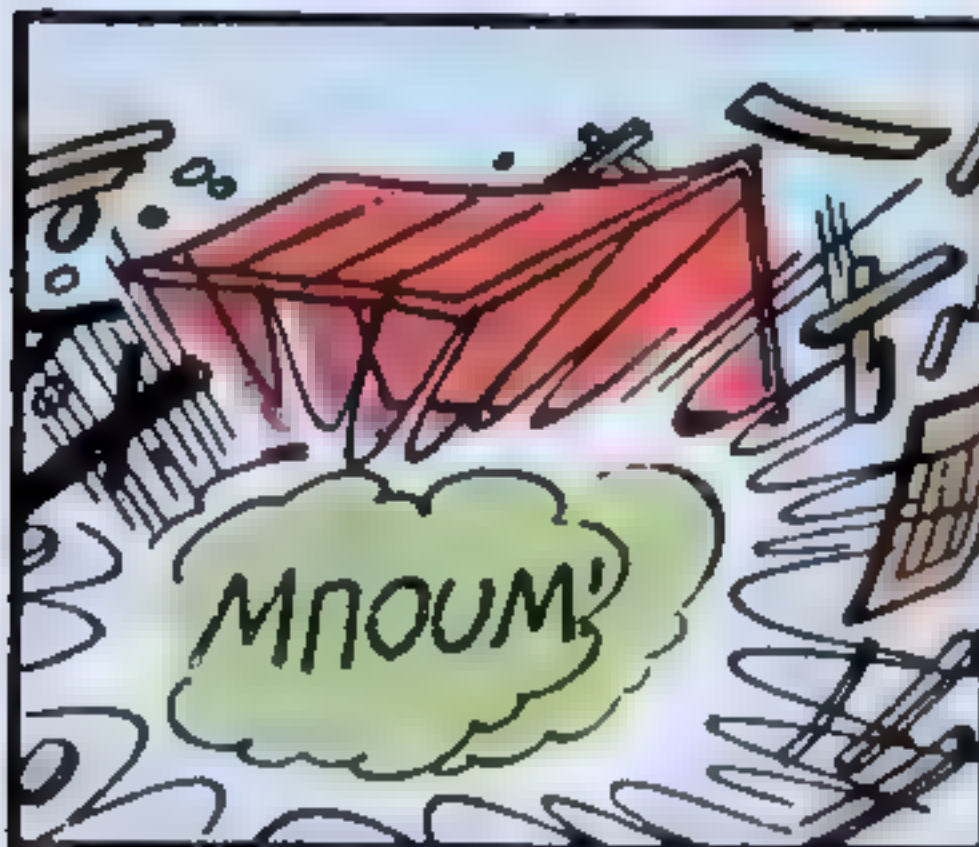
ΝΑΙ ΤΟΡΑ ΘΑ ΙΕ
ΛΕΥΤΕΡΟΙ:

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩ
ΣΟΥΜΕ ΤΗ
ΤΗΛΕΚΑΤΕΥ-
ΣΥΝΟΜΕΝΗ
ΒΟΜΒΑ!

Η ΙΝΙΦ 2 ΔΕΝ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΝΑ
ΤΗΝ ΚΑΝΕΙ ΝΑ
ΚΡΑΙΕΙ! ΤΟΥΤ
ΕΛΙΑΣΑ Ο-
ΛΟΝΤ!

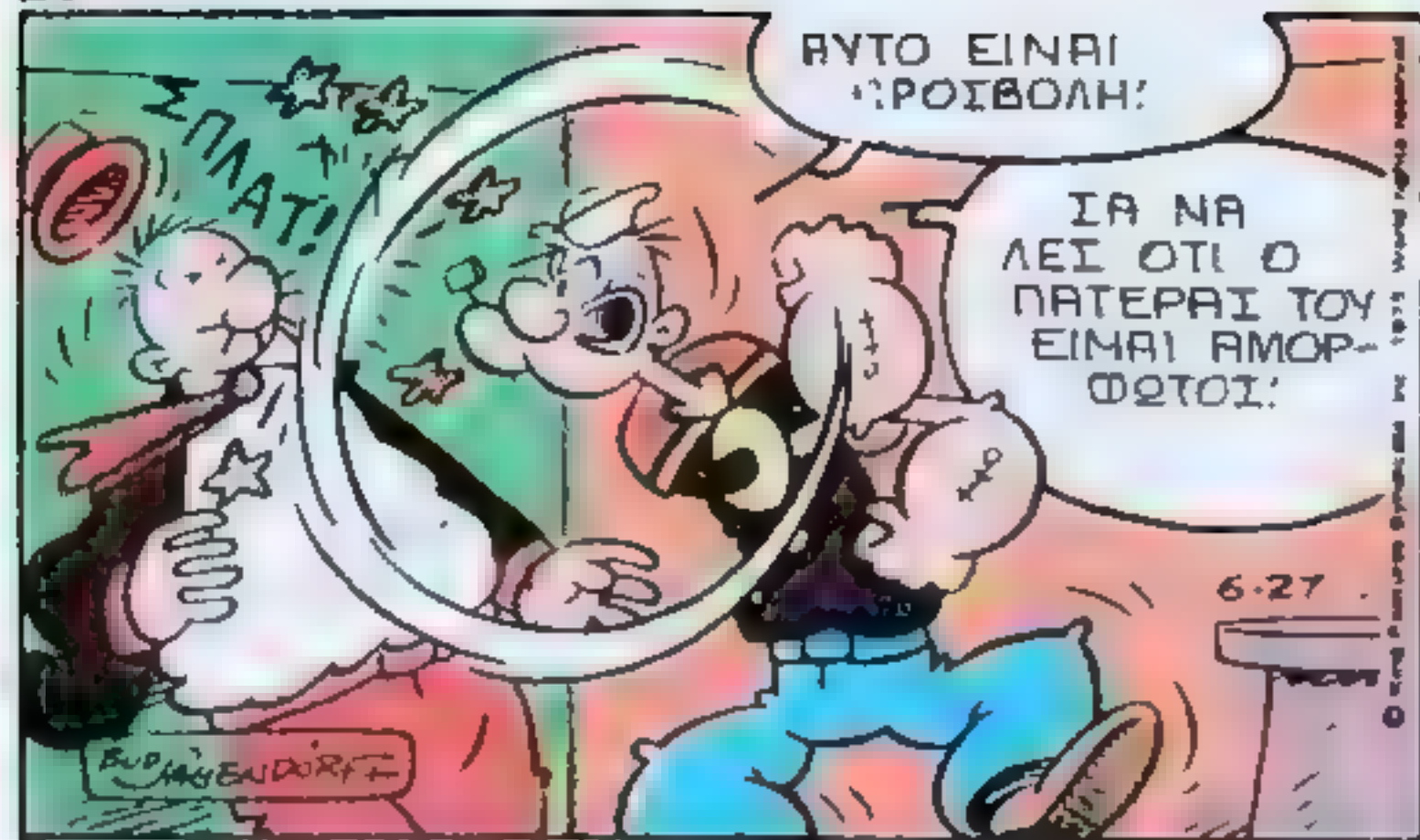

ΕΧΩ ΔΕΙ ΤΙ
ΩΠΑΧΝΟΥΝ ΟΙ
ΖΟΓΡΑΦΟΙ...
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥ-
ΛΗ...

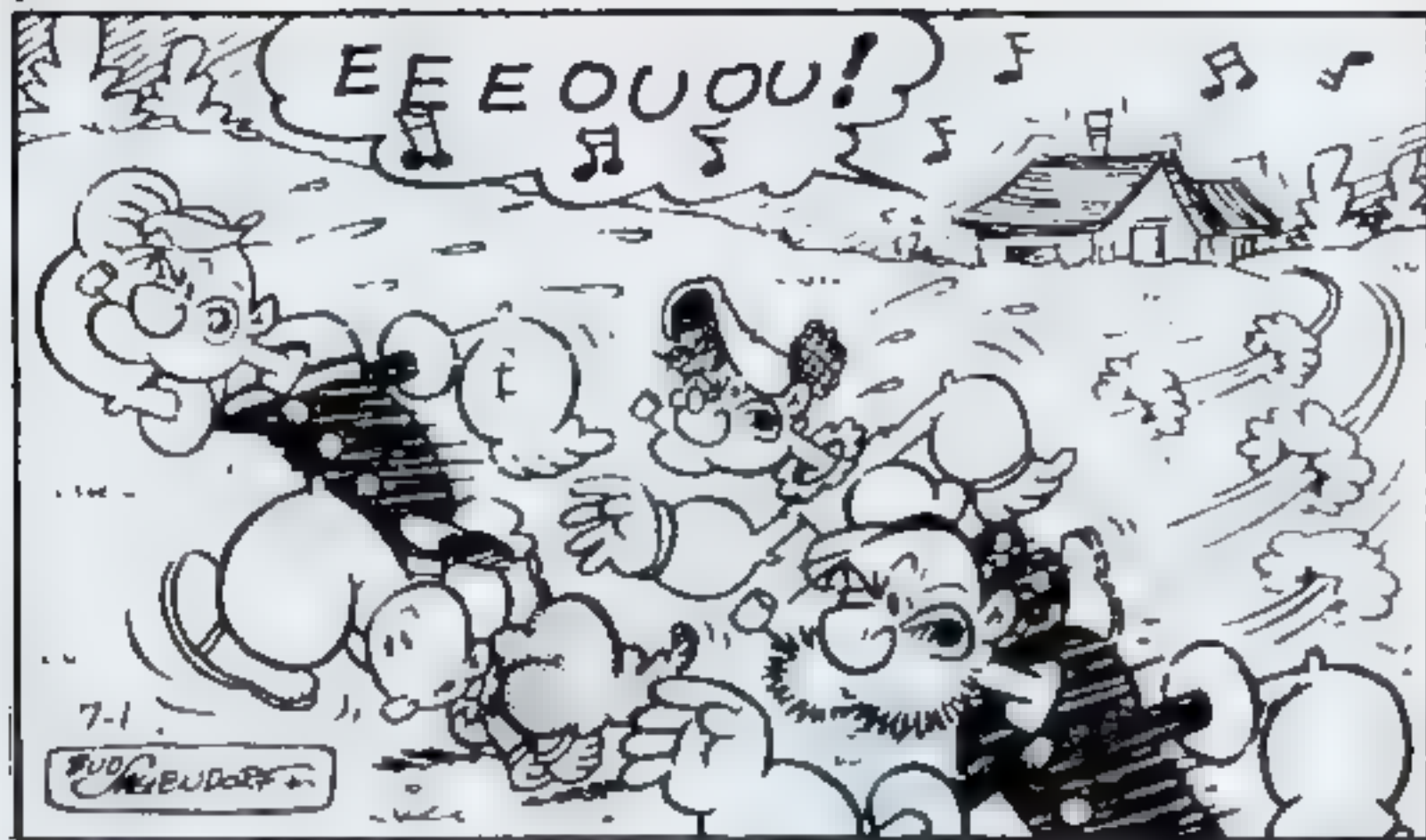
ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΟΝ
ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΠΟΛΥ ΣΚΛΗΡΟ,
ΠΟΡΑΥ!

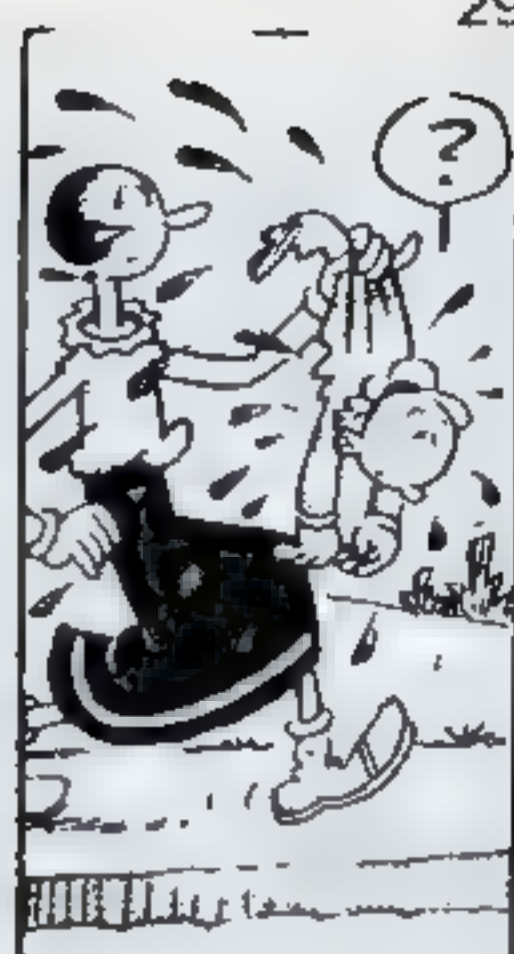

ΒΕΛΕ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙΣ ΝΑ ΓΕΥΕΤΑΙ Ο ΡΕΒΥΘΟΥΛΗΣ ΛΙΓΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ!

ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ... ΡΩΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΝΤΟ!

ΟΤΑΝ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ Ο Κ. ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ο ΡΕΒΥΘΟΥΛΗΣ ΘΑ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΚΥΡΙΟΙ...

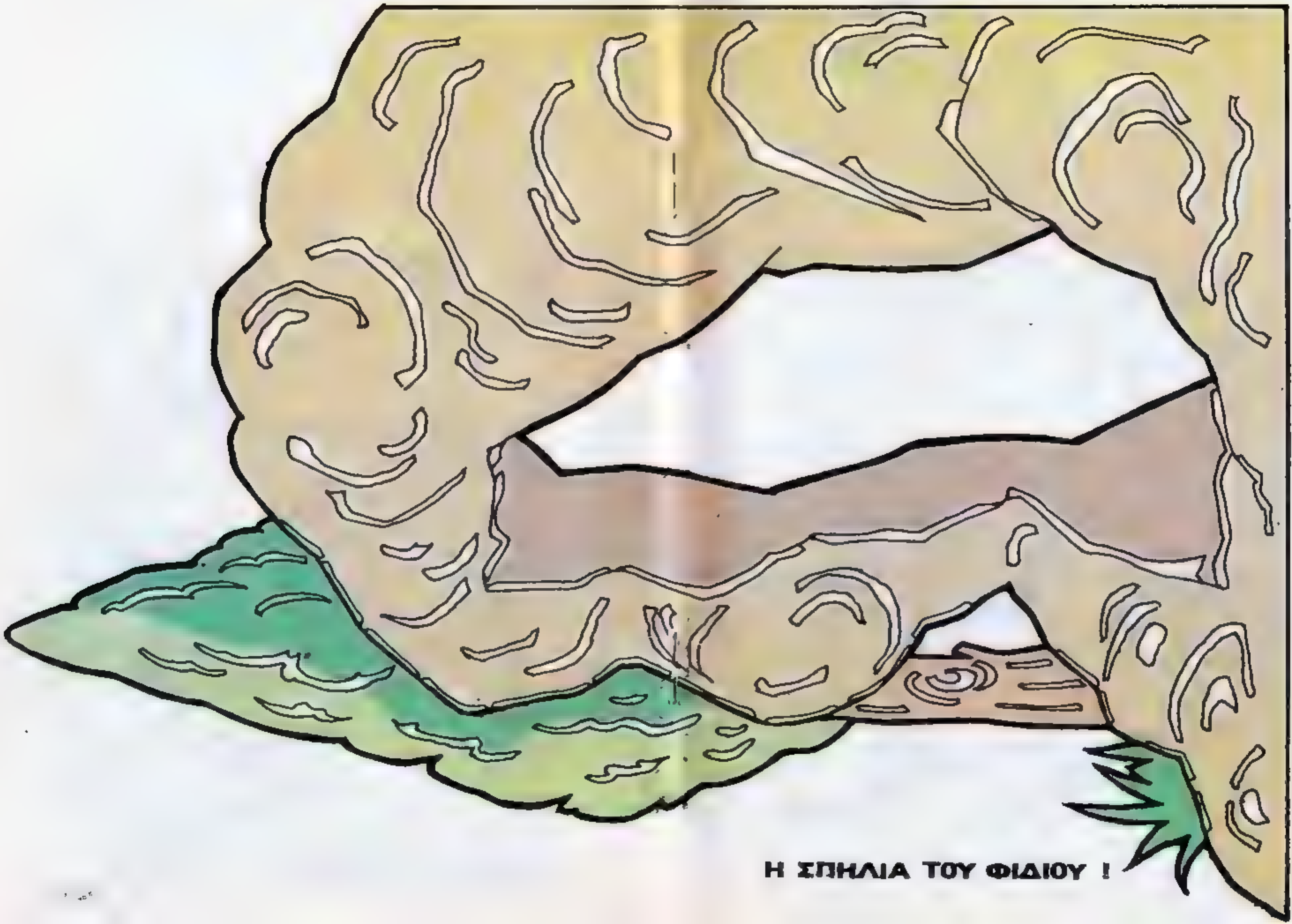
ΧΟΡΙΣ ΜΟΡΦΩ-ΣΗ ΔΕΝ ΕΙΜΑ-ΣΤΕ ΤΙΠΟΤΑ!

ΜΑ ΤΙΣ ΧΙΛΙΕΣ ΠΙΝΕΙ! ΕΧΕΙΣ ΑΠΟΛΥΤΟ ΔΙΚΙΟ!

Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΦΙΔΙΟΥ !

Ο ΡΕΒΥΘΟΥΛΗΣ
ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΒΛΕΠΕΙ ΤΙΠΟΤΑ
ΤΟ ΑΙΧΗΜΟ!

ΔΕΝ ΣΕΡΕΙΣ
ΤΙΠΟΤΑ ΓΙΑ
ΤΟΝ ΙΟΝΕΝ,
ΤΟΝ ΜΤΕΚΑ,
ΤΟΝ ΜΙΧΑΗΛ
ΑΓΓΕΛΟ...

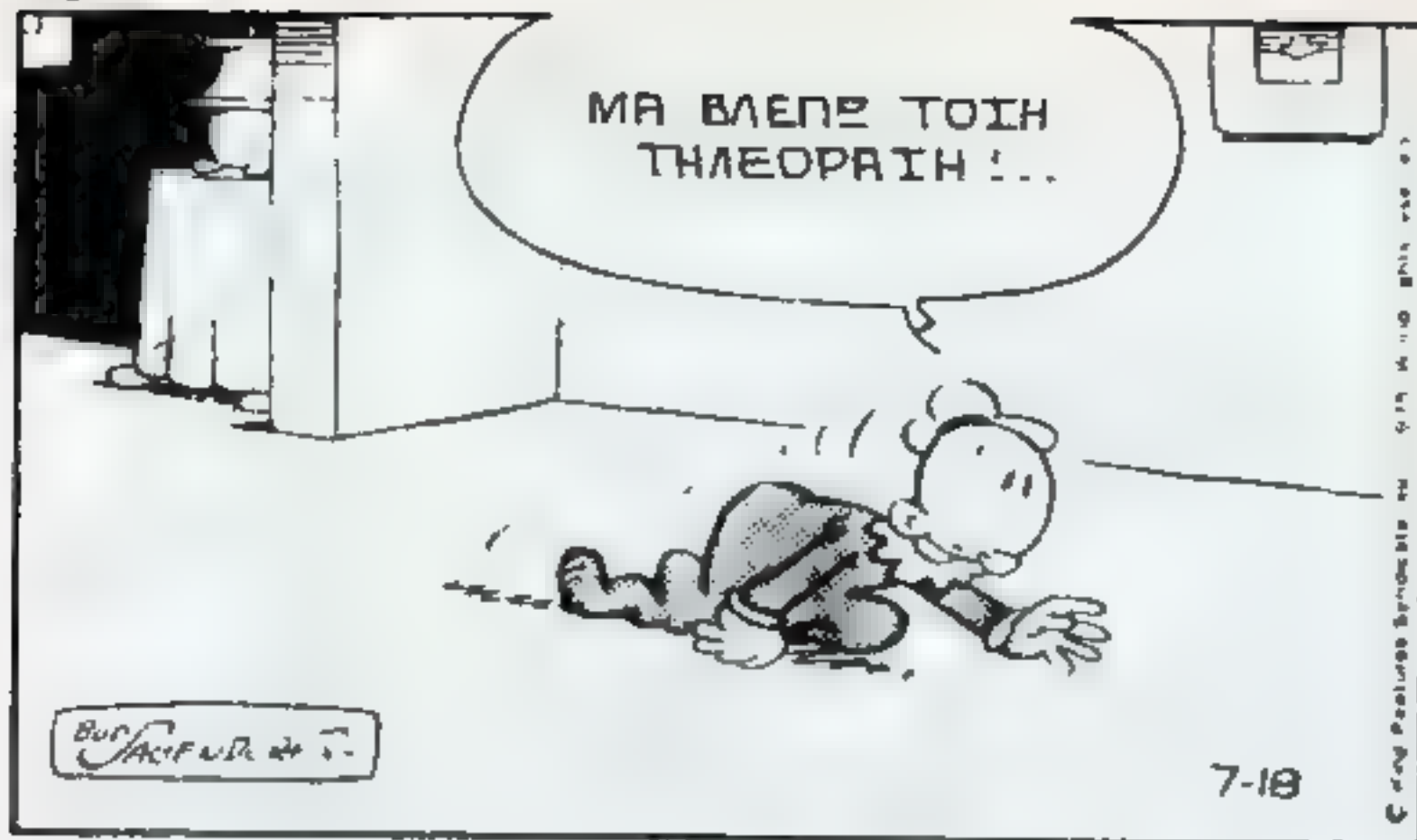

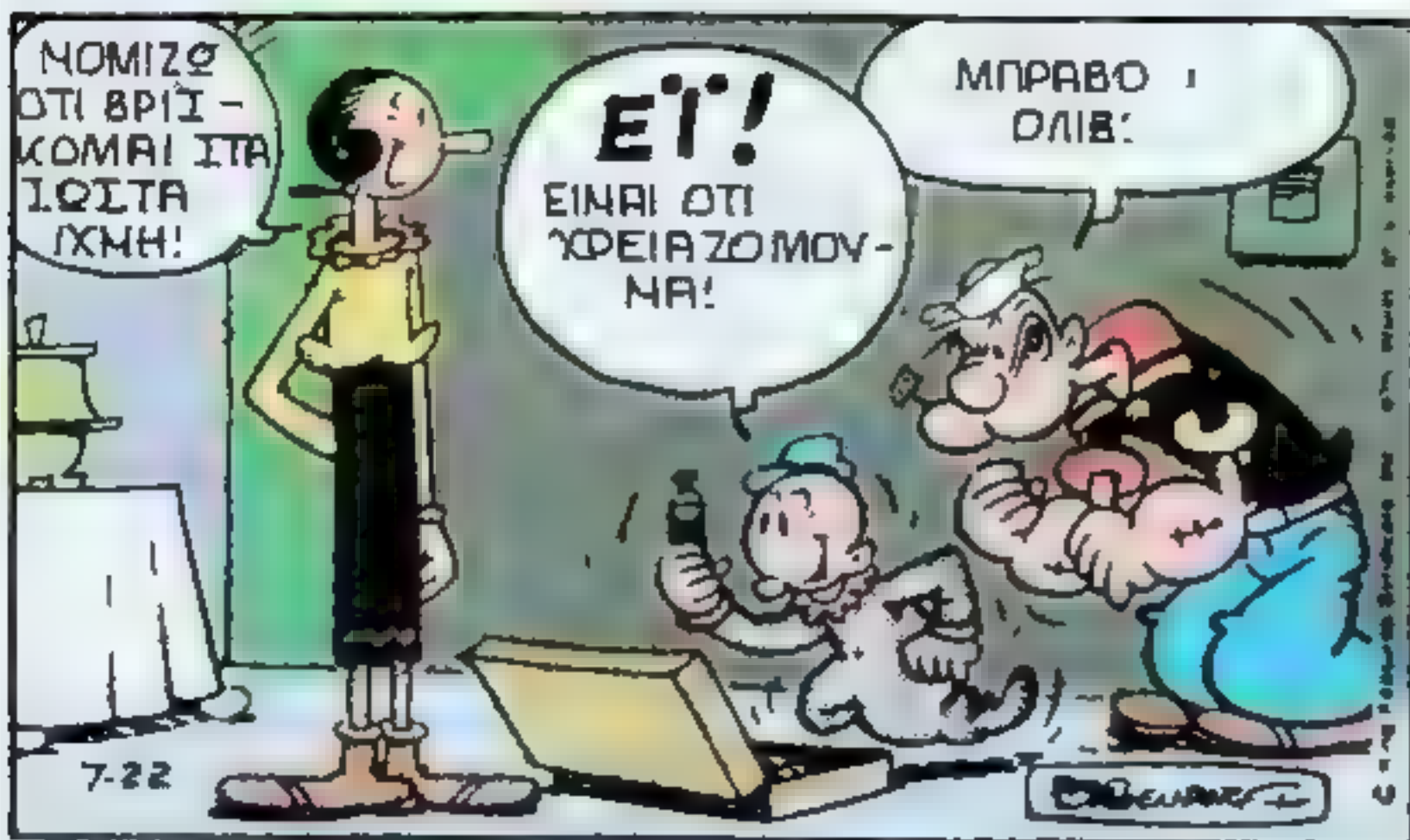
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΜΕΙΑ ΣΕ ΘΑΥΜΑΙΕΙ ΕΙΚΟΝΕΙ...

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΜΑΙ ΕΧΕΙ ΧΤΙΣΤΕΙ ΠΑΝΟΣ ΣΕ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ!

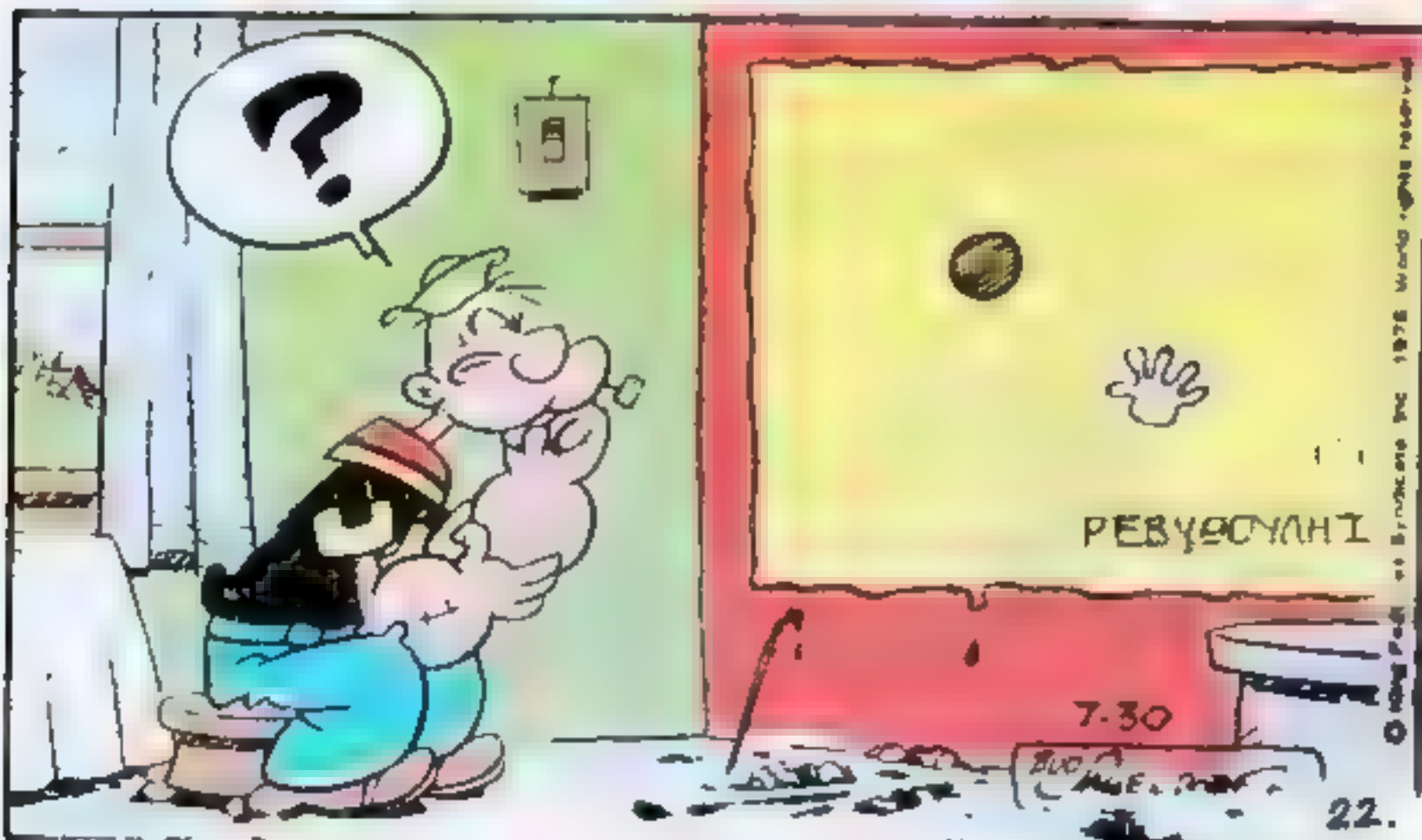

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ
ΤΑ ΧΡΕΜΑΤΑ
ΕΚΑΝΑΜ Ν'ΑΝΑ-
ΙΩΡΤΗΣΙ ΤΟ
ΜΕΓΑΛΟ ΤΟΥ
ΤΑΛΕΝΤΟ, ΠΟ-
ΠΑΥ!..

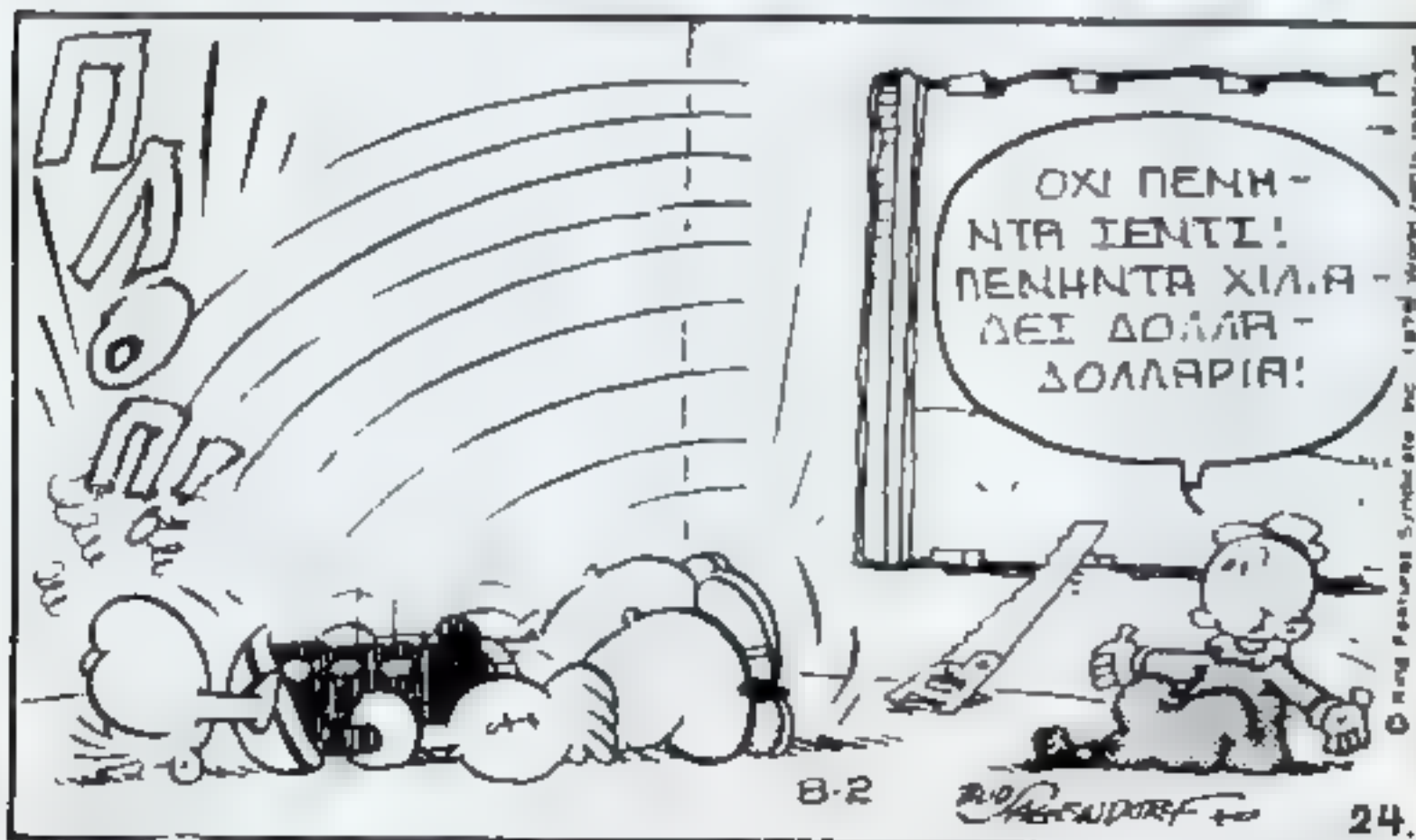

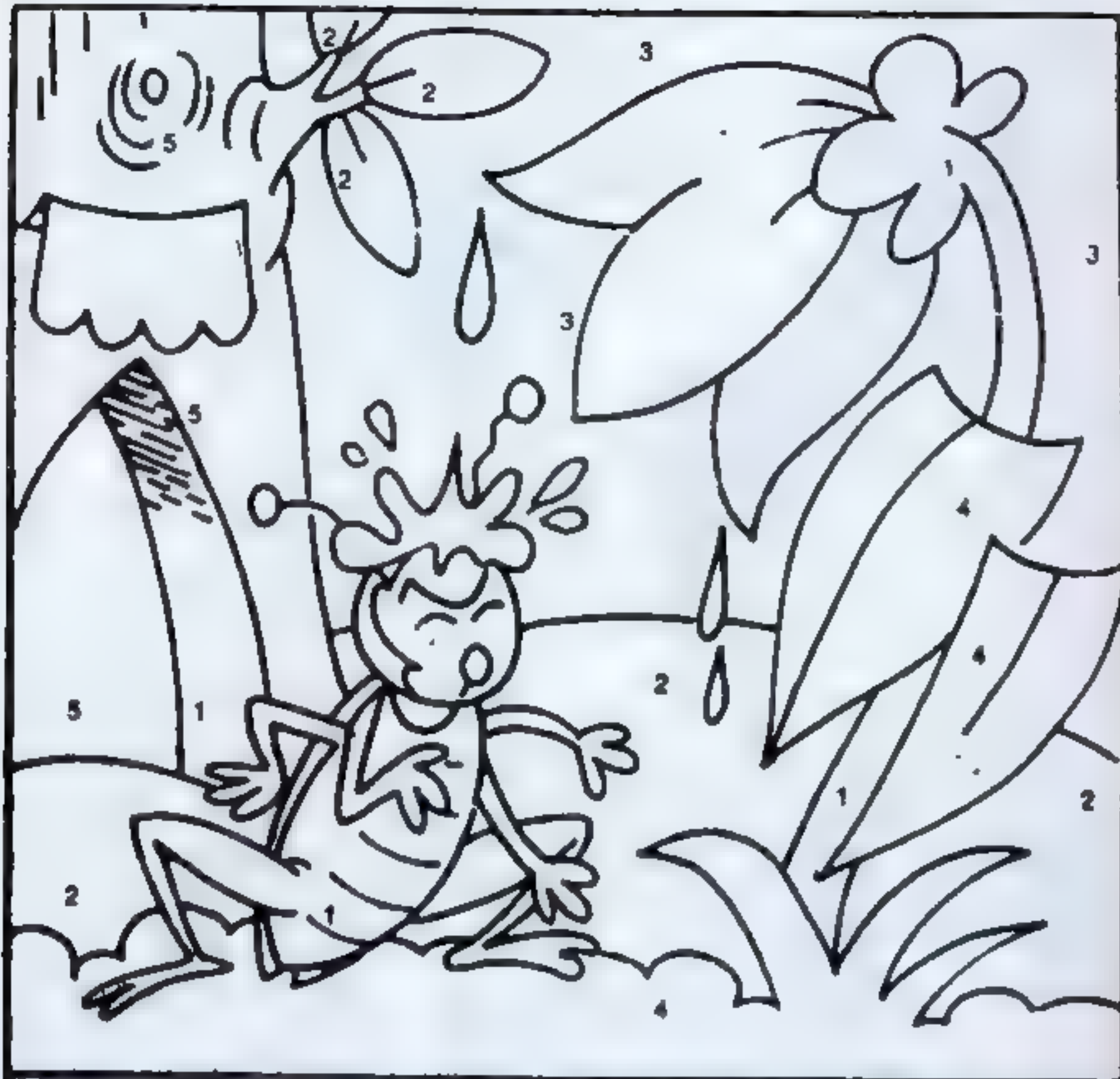
ΤΕΣΤ

ΕΝΩΣΤΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΙΔΕΙΣ
ΑΠΟ ΤΟ 1-39 ΚΑΙ ΘΑ
ΔΗΤΕ ΤΙ ΔΩΡΟ ΕΚΑΝΑΝ
ΣΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ...

ΠΕΝΗΝΤΑ ΙΕΝΤΙ;
ΘΕΛΩ ΠΕΝΗΝΤΑ
ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΓΙΑ
ΝΑ ΤΟΝ ΠΤΙΑΞΩ
ΤΟΝ ΤΟΙΧΟ...

ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΕ ΤΟ ΣΚΙΤΙΟ
ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΘΜΗΣΗ
ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΩΝ ΜΟΛΥ-
ΒΙΩΝ...

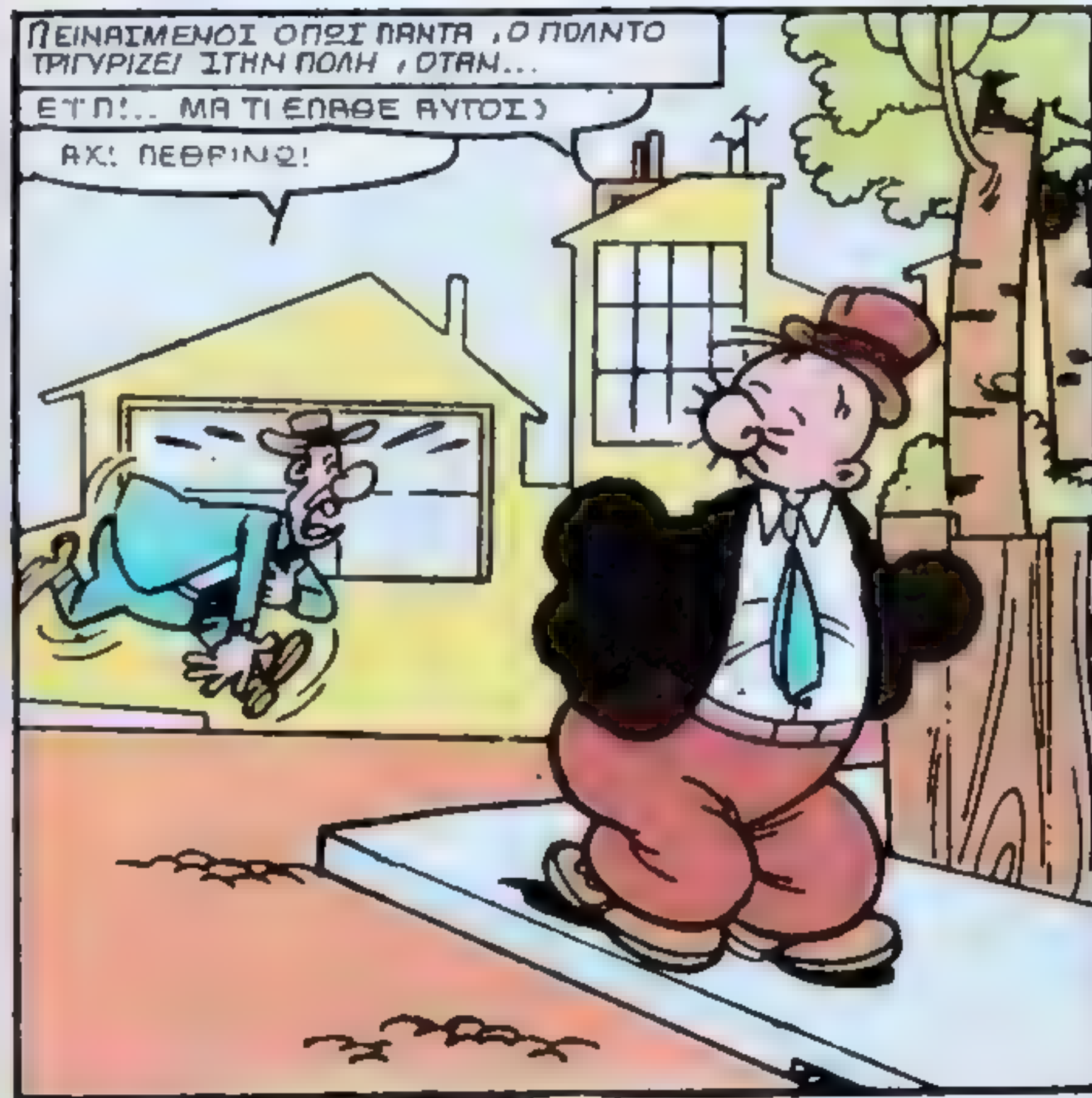

ΑΡΡΩΣΤΟΣ ΑΠΟ ΠΕΪΝΑ

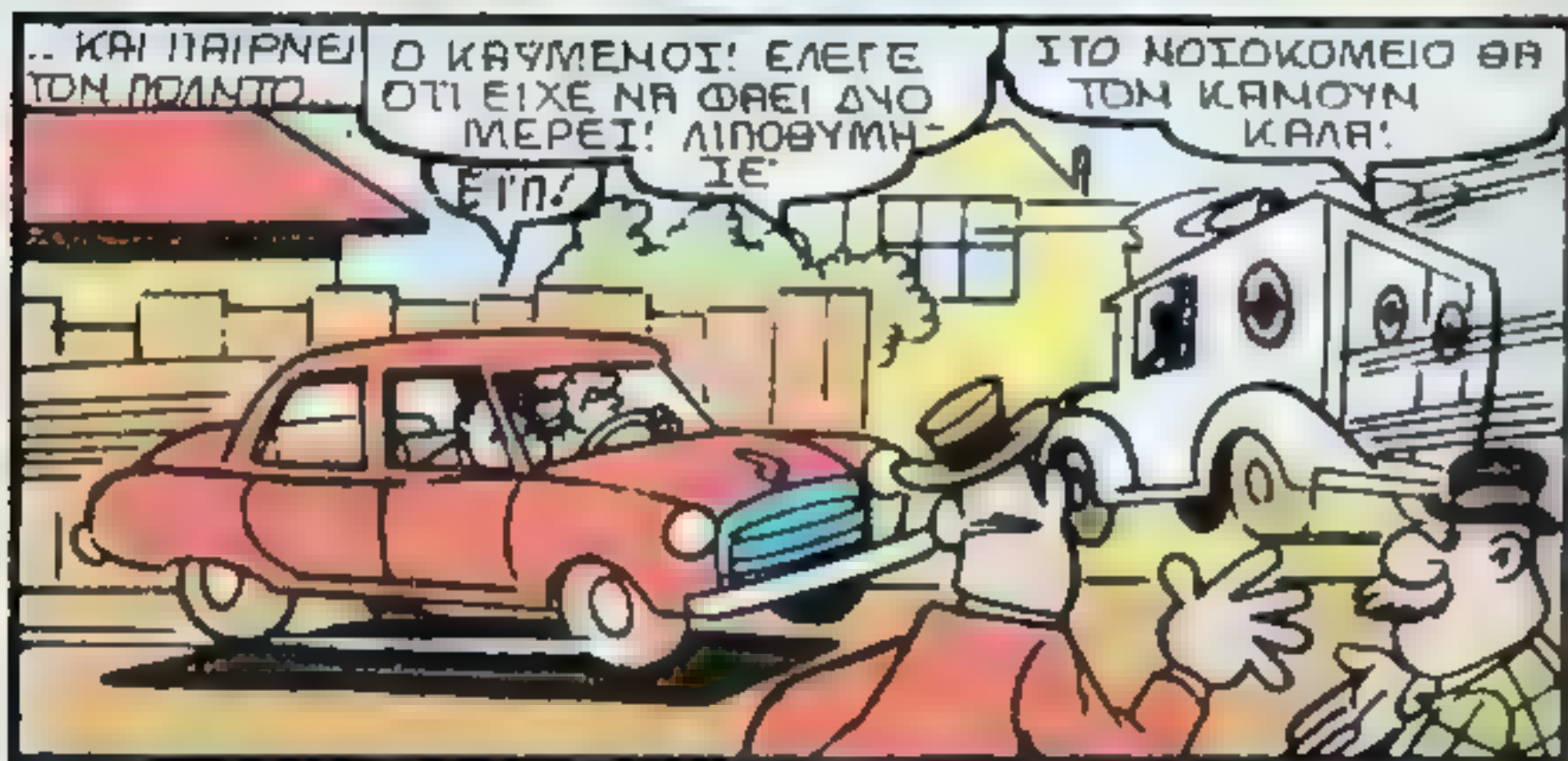
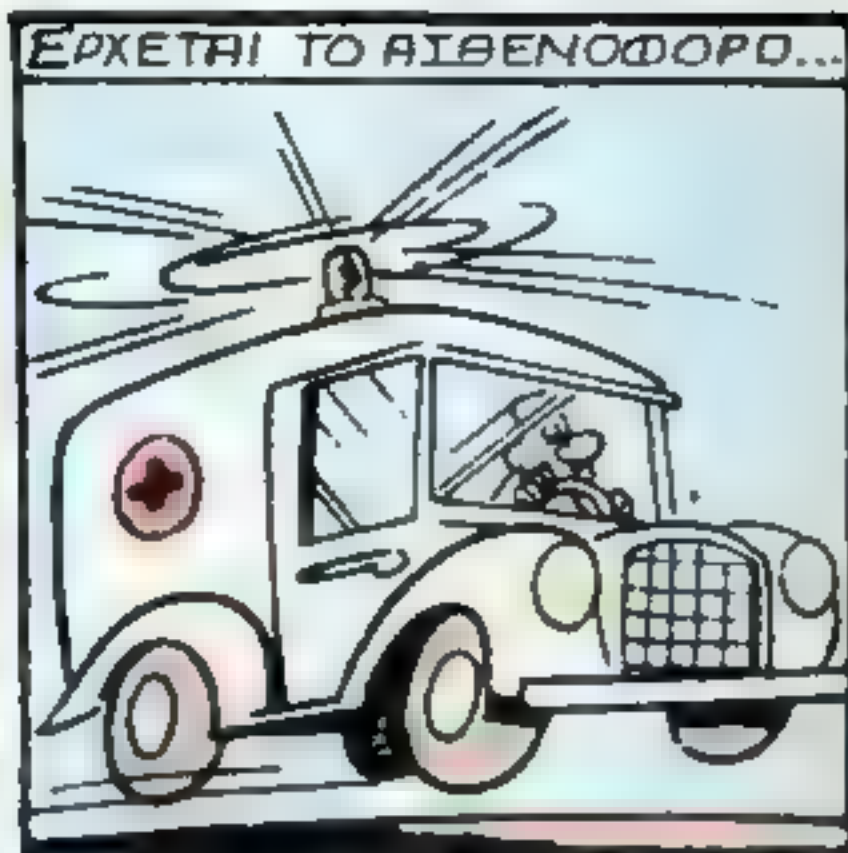
ΠΕΙΝΑΙΜΕΝΟΙ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ, Ο ΠΟΛΙΤΟ
ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΟΤΑΝ...

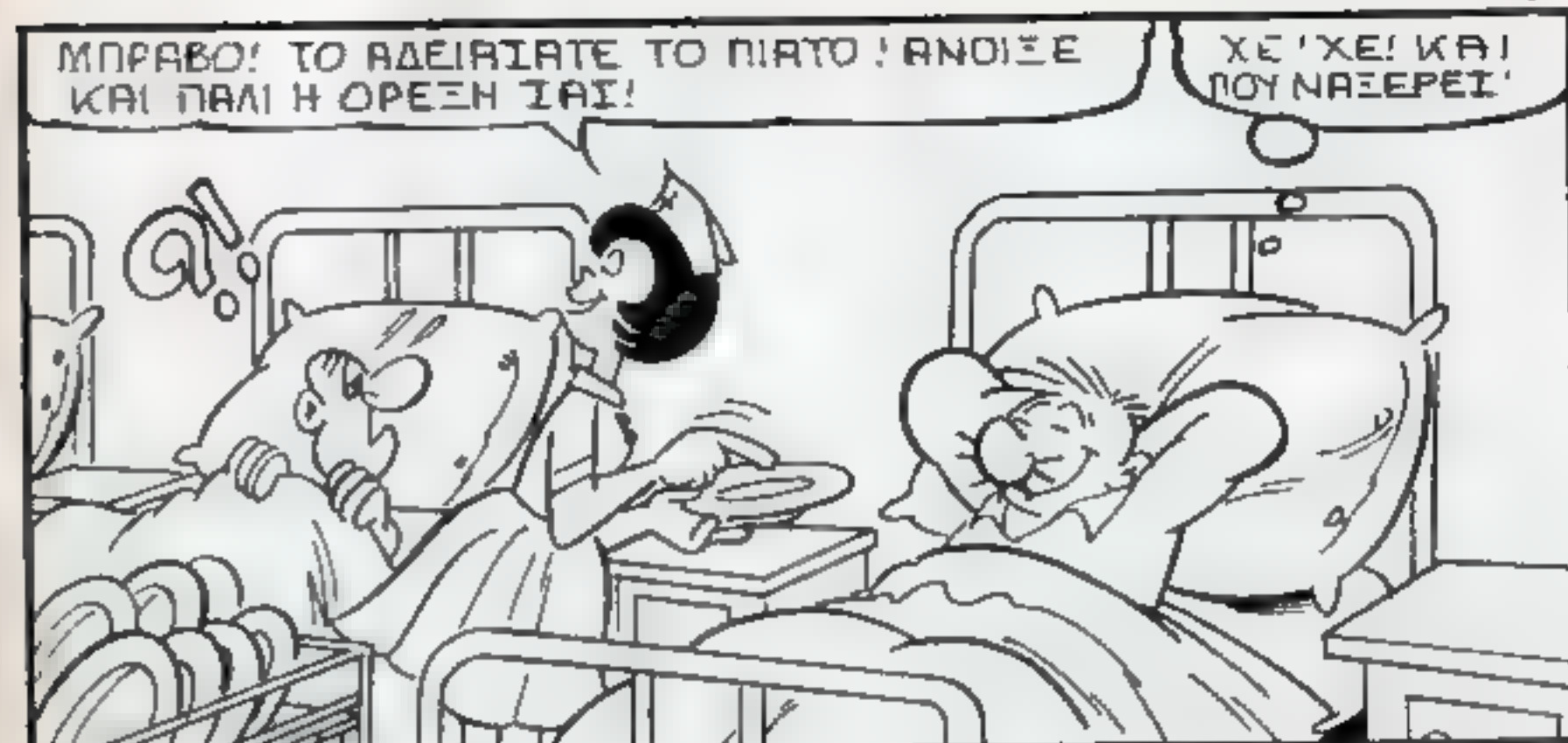
Ε΄Π!... ΜΑ ΤΙ ΕΛΑΘΕ ΑΥΤΟΣ?

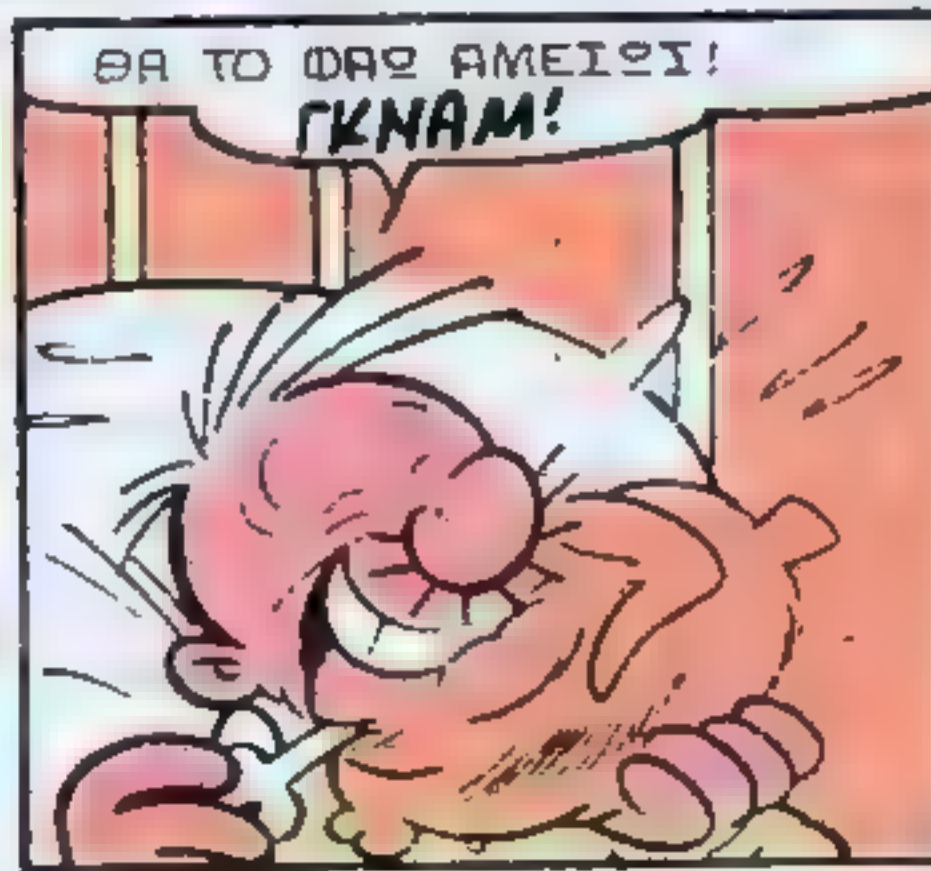
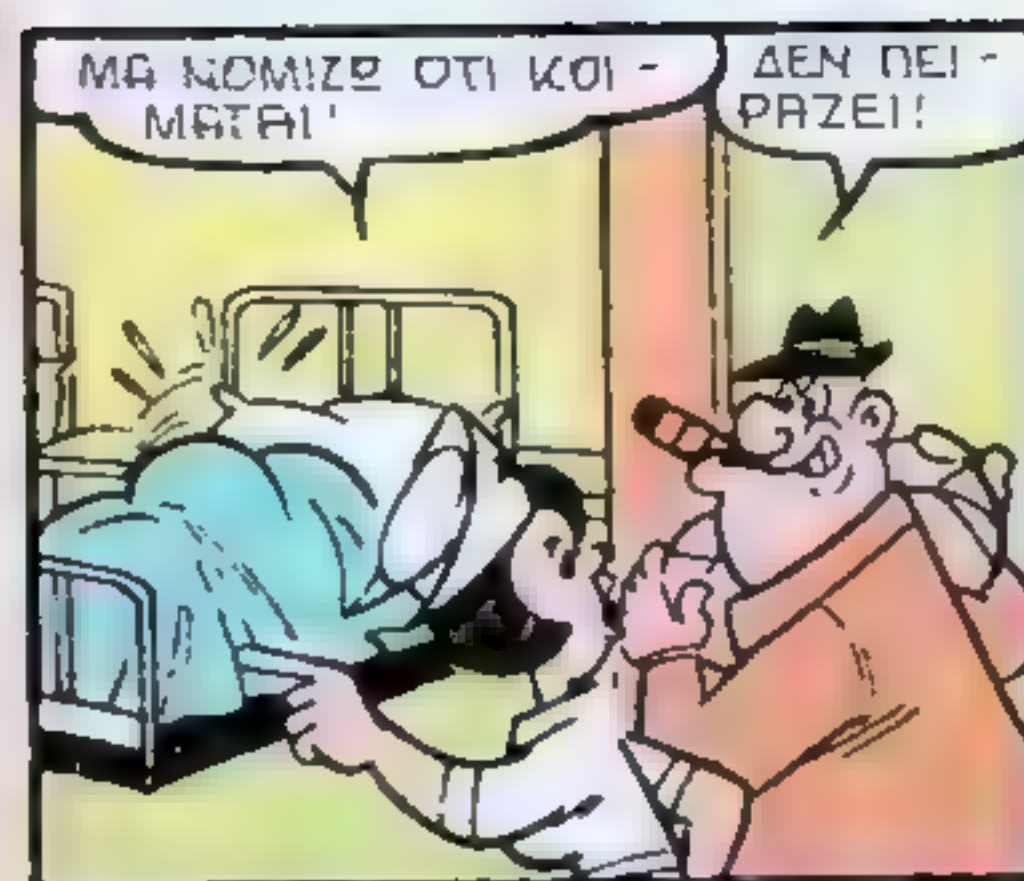
ΑΧ! ΠΕΘΡΙΝΩ!

ΑΛΛΑ ΜΟΛΙΣ ΤΡΕΙ ΤΗΝ
ΠΡΩΤΗ ΜΠΟΥΚΙΑ...
ΓΚΟΥΛΠ! ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΜΟΥ!

ΑΑΧ! ΤΙ ΠΟΝΟΙ! ΑΑΧ! ΕΛΣ

ΓΡΗΓΟΡΑ ΝΟ-
ΣΙΟΚΟΜΟΙ!

ΑΟΥΟΥΧ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ
ΤΟΥ ΚΑΝΟΥ-
ΜΕ ΠΛΥΣΗ
ΣΤΟ ΣΤΟ-
ΜΑΧΙ!

ΑΑΑΧ!

ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΜΕΡΑ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΕΝΑΣ ΑΙ-
ΣΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΟ...

Ο ΜΠΙΛ ΠΟΠΟΝ, ΕΝΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ
ΜΑΙ ΕΙΧΕ ΜΠΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΜΜΟΡΙΑ
ΓΚΑΓΚΙΤΕΡ...

...ΜΑ ΤΟΝ ΑΝΑΚΑΛΥ-
ΨΑΝ ΚΑΙ ΗΘΕΛΑΝ ΝΑ
ΤΟΝ ΙΚΟΤΕΙΟΥΝ!...

ΕΥΤΥΧΩΣ Ο ΜΠΙΛ ΠΟΠΟΝ
ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΤΟ ΙΚΑΙΕΙ
ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ
ΚΑΤΑΔΙΟΞΗ ΕΦΤΑΣΕ ΣΤΗΝ ΑΙΣΥ-
ΝΟΜΙΑ!

ΕΤΣΙ ΜΠΟΡΕΙΑΜΕ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥ-
ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΚΑΓΚΙΤΕΡ, ΑΦΟΥ
ΤΟΥ ΕΦΕΡΑΝ ΤΟ ΔΗΛΗΤΗ-
ΡΙΑΣΜΕΝΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ!

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΤΡΟΠΟ ΓΙΑ ΝΑ ΤΕ ΒΓΑΛΟΥΝ
ΑΠ' ΤΗ ΜΕΙΗ ΓΙΑΤΙ ΝΟΜΙ-
ΖΑΝ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ Ο ΜΠΙΛ
ΠΟΠΟΝ!

ΕΥΤΥΧΩΣ, ΧΑΡΙΣ ΣΤΗΝ ΕΓΚΑΙΡΗ
ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΙΣΘΗ-
ΚΕΙ ΜΕ ΜΙΑ ΠΛΥΣΗ ΣΤΟ ΣΤΟ-
ΜΑΧΙ!

ΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ.

ΣΙΟΥΡΗ!

ΚΑΙ ΤΕΙΣ ΝΑ ΦΑΤΕ ΚΑΛΑ ΓΙΑ ΝΑ
ΑΝΑΚΤΗΤΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΙΑΙ ...
ΕΤΣΙ!

ΜΑ... ΤΙ ΕΧΩ...
ΠΑΘΕΙΣ ΕΓΩ...

ΕΤΙ, ΘΙΜΕ! ΑΝ ΔΕΝ ΘΕΙ
ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΟΥ, ΔΟΣΙΕ ΜΟΥ
ΤΟ ΕΜΕΝΑ!

ΕΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΕΡΑΙΣΕ Η
ΑΝΟΡΕΞΙΑ ΚΙ' ΕΧΩ ΜΙΑ ΔΙΑ-
ΒΟΛΕΜΕΝΗ ΟΡΕΞΗ!
ΓΚΝΑΜ! ΓΚΝΑΜ!

ΓΚΡΡ... ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΕΓΩ, ΜΕ
ΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ ΣΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ
ΔΕΝ ΕΧΩ ΚΑΘΟΛΟΥ ΟΡΕ-
ΞΗ! ΤΙ ΑΤΥΧΙΑ!...

Ο ΓΚΡΟΣ ΤΩΝ ΜΟΣΤΩΝ

Μ

ΙΑ ΦΟΡΑ κι' ένα και-
ρό ήτανε δύο αδέρφια.

Τόν ένα τόν λέγανε
Κανέλλο και ήταν πο-
λύ πλούσιος, αλλά σκληρός αν-
θρώπος. Τόν άλλο τόν λέγανε

Δήμο, ήταν φτωχούλης, αλλά
είχε πολύ καλή καρδιά. Για νά
ζήσει ο φτωχός αδελφός, ο Δή-
μος, έκοβε κάθε μέρα ξύλα στο
δάσος και τὰ πουλούσε στην
πόλι, ενώ η γυναίκα του, δού-
λευε στο σπίτι τού πλούσιου α-

δελφού, τού Κανέλλου, κι' αὐτός, ἀντὶ γιὰ πληρωμὴ τῆς ἔδινε πότε-πότε κομένα πιάτο φαί! Ἔτσι, ὁ κατημένος ὁ Δῆμος, μαζί με τὴν γυναῖκα του, με δυσκολία ζούσαν, ἐνῶ ὁ Κανέλλος ὅλη τὴν ἡμέρα, καθότανε καὶ μέτραγε τὶς χρυσές του λίρες, γιὰ νὰ νοιώθῃ καὶ νὰ αἰσθάνεται πόσο πλούσιος ἦταν.

Μιά μέρα, ἐκεῖ πού ὁ Δῆμος ἔκοβε ξύλα στὸ δάσος, κοντὰ σὲ κάτι βράχους, ἀκούσε κοιλπασμὸ ἀλόγων. Σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ ἀντίκρουσε πέρα καμμιὰ δεκαριά καβαλλάρηδες, νὰ ἐρχονται πρὸς τὸ μέρος του. Φοβήθηκε πολὺ καὶ κρύφτηκε πίσω ἀπ' τοὺς βράχους.

Οἱ καβαλλάρηδες πλησιάζανε. Ἦτανε ληστές, ὠπλισμένοι με σπαθιά καὶ τόξα. Κάθε ἓνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶχε κρεμασμένο στὸν ὦμο του ἓνα δερμάτινο σακκούλι. Ἀφοῦ στάθηκαν κοντὰ στοὺς βράχους καὶ στὸν κρυμμένο ξυλοκάππο, μίλησαν κάμποση ὥρα μεταξύ τους.

Ξάφνου, ὁ ἀρχηγὸς τους, ἓνας γεροδεμένος ἄνδρας, τοὺς εἶπε:

— Παλικάρια, κάντε ἡσυχία γιὰ νὰ μπορέσω νὰ ἀνοίξω τὴν εἴσοδο τῆς σπηλιάς καὶ νὰ ἀδειάσουμε μέσα τὰ σακκούλια με τοὺς θησαυροὺς.

Τὰ παλικάρια ἡσύχασαν κι' ὁ ἀρχηγὸς τους εἶπε μερικὲς μαγικὲς λέξεις. Ὁ βράχος πού βρισκόταν μπροστά του, παραμέρισε καὶ φάνηκε ἡ εἴσοδος μιᾶς μεγάλης σπηλιάς. Τότε ὅλοι οἱ καβαλλάρηδες μπήκαν μέσα καὶ σὲ λίγο βγήκαν με ἀδειασμένα τὰ σακκούλια πού κράταγαν.

Τότε, ὁ ἀρχηγὸς τους εἶπε πάλι ἄλλες μαγικὲς λέξεις καὶ τὸ ἀνοιγμα τῆς σπηλιάς κλείστηκε.

Ὑστερα ἀπὸ αὐτὰ ὁ ἀρχηγὸς με τὰ παλικάρια του ἔφυγαν καλπάζοντας. Σὰν ἀπομακρύνθηκαν ἀρκετὰ καὶ σιγουρεύτηκε ὁ Δῆμος ὅτι δὲνμπορούσαν νὰ τὸν δοῦν, βγήκε ἀπὸ τὴν κρυψώνα του, πήγε μπροστὰ στὰ βράχια, εἶπε τὶς μαγικὲς λέξεις πού εἶχε ἀκούσει,

καὶ τότε ὁ βράχος πού ἔκρυβε τὸ ἀνοιγμα τῆς σπηλιάς παραμέρισε καὶ ἀπὸ μέσα πετάχτηκε μιὰ ἐκτυφλωτικὴ λάμψη.

Τὰ ἔχασε τότε ὁ κατημένος ὁ Δῆμος στὴν ἀρχή, μὰ σὰν τὸ κολλοσκέφτηκε ἀπεφάσισε νὰ μπῇ στὴ σπηλιά, γιὰ νὰ δῇ ἀπὸ πού θγαίνει αὐτὴ ἡ λάμψη.

Μπήκε, λοιπόν, καὶ εἶδε τότε βαρέλια ἀραδιασμένα, γεμάτα με λογγὲς-λογγὲς θησαυροὺς: διαμάντια, σμαράγδια, ρουμπίνια καὶ χρυσές λίρες.

Σάστισε ὁ φτωχὸς σὰν εἶδε ὅλα αὐτά.

Μετά, σὰν συνήλθε, γέμισε τὶς τσέπες του, τὸ καπέλο του, τὸν κόρφο του, με πολύτιμα πετράδια καὶ χρυσάφι.

Τὸν εἶδε ἡ γυναῖκα του, ταραγμένο, εἶδε ὅλους αὐτοὺς τοὺς θησαυροὺς, πού κοιβάλαγε ὁ ἄντρας τῆς καὶ τοῦ εἶπε:

— Μπα, σὲ καλὸ σου ἄντρα μου, ἐσύ πήγες νὰ φέρῃς ἀπὸ τὸ δάσος ξύλα γιὰ πούλημα καὶ ἀντὶ γιὰ ξύλα ἔφερες θησαυροὺς πολύτιμους; Μήπως ἔκλεμες κανένα ἄρχοντα;

— Ὁχι, γυναῖκα. Δὲν ἔκλεψα κανένα, βρήκα μιὰ σπηλιά γεμάτη με θησαυροὺς.

Καὶ τῆς διηγήθηκε σιγά-σιγά ὅλη τὴν ἱστορία.

— Τώρα πού ἔμαθες τὴν κρυψώνα τῶν θησαυρῶν, ἄντρα μου, θὰ σοῦ δώσω αὖριο δερμάτινα σακκούλια νὰ πᾶς νὰ τὰ γεμίσεις με χρυσάφι καὶ πολύτιμα πετράδια.

Ἔτσι καὶ ἔγινε. Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Δῆμος πήγε στὴ σπηλιά καὶ γέμισε τὰ δερμάτινα σακκούλια καὶ σὰν γύρισε στὸ σπῆτι εἶπε στὴν γυναῖκα του:

— Τώρα, γυναῖκα, τρέξε στὸν πλούσιο ἀδερφό μου, τὸν Κανέλλο, καὶ ζήτησέ του τὴν ζυγαριά, νὰ ζυγίσουμε τὰ χρυσάφια καὶ τὰ διαμαντικά μας, νὰ δοῦμε πόσο πλούσιοι εἴμαστε.

Ὁ Κανέλλος ὁμοίως, πού παραξενεύτηκε πού ὁ φτωχὸς ἀδελφός του εἶχε κάτι γιὰ ζύγισμα, ἔλειψε με μέλι τὸ κάτω μέρος τῆς ζυγαριάς.

Κι' ὅταν ὁ Δῆμος καὶ ἡ γυ-

ναῖκα του ζύγισαν τοὺς θησαυροὺς τους, κολλήσαν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν ζυγαριά, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν, μερικὰ χρυσὰ φλουριά καὶ ἔτσι ὁ Κανέλλος κατάλαβε ὅτι ὁ ἀδελφός του, ἀπὸ φτωχὸς πού ἦταν, εἶχε γίνει πλούσιος. Περὶεργος, λοιπόν, ξεκίνησε γιὰ τὸ σπῆτι τοῦ ἀδελφού του, νὰ μάθῃ, πού τὰ βρῆκε τόσα λεφτά.

Ὁ Δῆμος τοῦ εἶπε ὅλη τὴν ἱστορία, καθὼς καὶ τὰ μαγικὰ λόγια. Καὶ ἔτσι, τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Κανέλλος ἀπεφάσισε κι' αὐτὸς νὰ πᾶῃ στὴν σπηλιά.

Ὁ Δῆμος, ἀφοῦ ζύγισε καλὰ τὰ σακκούλια τὰ γεμάτα με τοὺς θησαυροὺς του, καὶ κατάλαβε πὼς εἶχε γίνει πολὺ πλούσιος, τὰ ἔδωσε στὸν τσαγκάρη νὰ τοῦ τὰ ράψῃ καλά.

Ὁ τσαγκάρης ἔρραψε τὰ σακκούλια ἀλλὰ κράτησε καὶ μερικὰ πολύτιμα πετράδια γιὰ τὸν κόπο του.

Ὁ Κανέλλος, πάλι, ὁ πλούσιος ἀδελφός, ἔφτασε στὴ σπηλιά τῶν ληστῶν καὶ ἀρχισε νὰ φορτώνῃ τὰ μουλάρια του με θησαυροὺς.

Πέρασαν ἀρκετὲς ὥρες καὶ ὁ Κανέλλος ἐτοιμαζόταν νὰ φύγῃ, ὅταν παρουσιάστηκαν μπροστὰ στὸ ἀνοιγμα τῆς σπηλιάς, οἱ ληστές με τὰ ἀλογά τους.

— Πιάστε τον καὶ δέστε τον μέσα στὴ σπηλιά! διέταξε θυμωμένος ὁ ἀρχηγός.

*

Πέρασαν τρεῖς μέρες καὶ ὁ Κανέλλος ἔμενε δεμένος, χωρὶς νερὸ καὶ φαί. Ὁ Δῆμος ὁμοίως, πού εἶχε καλὴ καρδιά, ἀνησύχησε γιὰ τὸν ἀδελφό του καὶ ἀποφάσισε νὰ πᾶῃ νὰ τὸν βρῇ. Ἐφτασε μπροστὰ στὴν σπηλιά εἶπε τὰ μαγικὰ λόγια, μπήκε μέσα κι' ἐλευθέρωσε τὸν ἀδελφό του.

Μετά ἀπὸ μερικὲς μέρες, ὅταν οἱ ληστές ξαναπήγαν στὴν σπηλιά με τοὺς θησαυροὺς καὶ δὲν βρῆκαν τὸν Κανέλλο, ὁ ἀρχηγός τους τοὺς εἶπε:

— Ἐκτὸς ἀπὸ μᾶς, τὸ μυστικὸ τῆς σπηλιάς, τὸ ξέρουν ἄλλοι δυό. Αὐτοὺς πού δέσαμε

καὶ ἄλλος ἓνας ἄνθρωπος, αὐτὸς πού ἦρθε καὶ τὸν ἔλυσε. Γιὰ νὰ βροῦμε, λοιπόν, αὐτοὺς πού τόλμησαν νὰ μπουρῶν ἐδῶ, ἀκούστε τί θὰ κάνετε! Θὰ μπήτε ὅλοι σ' ἓνα βαρέλι, πού θὰ τὸ φορτώσω στὰ ἀλογά σας. Ἐπειτα, θὰ ντυθῶ φτωχικά, θὰ δέσω τὰ ἀλογά σας, τὰ φορτωμένα με τὰ βαρέλια πίσω ἀπὸ τὸ δικό μου ἀλογο καὶ ἔτσι θὰ μπουρῶ στὰ χωριά. Ἐγώ, θὰ λέω πὼς εἶμαι ἔμπορος λαδίου, γιὰ νὰ μὴ μᾶς καταλάβουν καὶ θὰ ρωτᾶω, γιὰ νὰ βρῶ αὐτὸν πού ξέρει τὸ μυστικὸ τῆς σπηλιάς μας καὶ πού ἔλυσε τὸν αἰχμάλωτό μας καὶ σὰν τὸν βρῶ θὰ σᾶς εἰδοποιήσω νὰ θυγῆτε ἀπὸ τὰ βαρέλια νὰ τὸν σκοτώσετε. Σὺμφωνοι;

— Σὺμφωνοι.

Τὴν ἄλλη μέρα, λοιπόν, στὸ χωριὸ εἶδαν ἓναν καβαλλάρη, πού εἶχε δεμένα πίσω του καμμιὰ δεκαπενταριά ἀλογα φορτωμένα με μεγάλα βαρέλια.

Περνώντας ἀπὸ τὸν τσαγκάρη τοῦ χωριοῦ, ὁ ἀρχηγός τῶν ληστῶν σκέφτηκε νὰ ξεπεζέψῃ γιὰ λίγο καὶ νὰ πᾶῃ νὰ ράψῃ τὶς σόλες τῶν παπουτσιῶν του, πού εἶχαν ξηλωθῇ.

— Μπορεῖς, μάστορα, νὰ μοῦ ράψῃς τὶς σόλες τῶν παπουτσιῶν μου, πού ξηλώθηκαν στὸν δρόμο; λέει στὸν τσαγκάρη.

— Χά! Χά! ἔκανε ὁ τσαγκάρης. Μὲ ρωτᾶς, ὦν μπορῶ; Ἐγώ, πού με βλέπεις, ἔχω ράψει δερμάτινα σακκούλια γεμάτα με θησαυροὺς, καὶ δὲν θὰ μπορέσω τώρα νὰ ράψω ἓνα ζευγάρι παλιοσάπουτα;

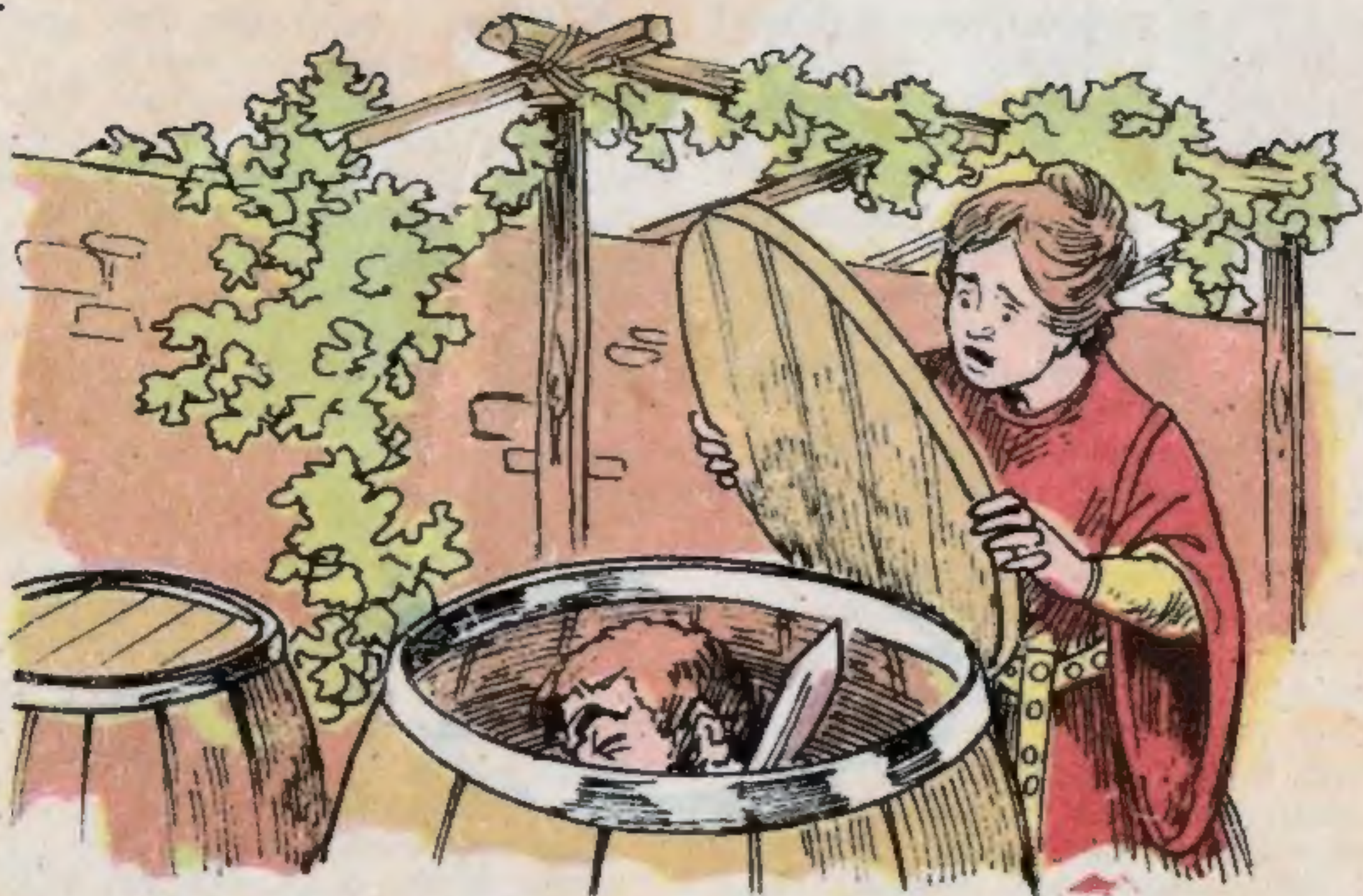
— Ἐχεις ράψει σακκούλια με θησαυροὺς; ρώτησε ὁ ἀρχιληστής. Καὶ ποιοῦ ἦτανε αὐτὰ τὰ σακκούλια;

— Τοῦ Δήμου, εἶπε πάλι ὁ τσαγκάρης. Τοῦ φτωχοῦ, πού ἔγινε πλούσιος!

— Καὶ πού κάθεται αὐτός ὁ Δῆμος;

— Κάθεται, στὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ δρόμου ἀριστερά.

Χωρὶς νὰ πῇ τίποτα ἄλλο ὁ ἀρχιληστής βγῆκε ἀπὸ τὸ μαγαζὶ καὶ σέρνοντας τὰ φορτω-

μένα ἄλογα πίσω ἀπὸ τὸ δικό του, ἔφτασε στὸ σπίτι τοῦ Δήμου.

— Ἔεε! Νοικοκυραῖοι, μήπως θὰ μπορούσα ἀπόψε νὰ μείνω σπίτι σας; λέει. Γιατὶ ἔρχομαι ἀπὸ πολὺ μακριὰ καὶ δὲν ἔχω ποῦ νὰ πλοagiάσω τὸ βράδυ.

— Κόπιασε, λέει ὁ Δήμος. Ἀλλὰ πρῶτα νὰ μᾶς πῆς τί γυρεύεις στὸ χωριό μας.

— Νά! εἶπε ὁ ληστής δείχνοντας τὰ ἄλογά του φορτωμένα μὲ τὰ βαρέλια, εἶμαι λαδέμπορος. Πάω σὲ μιὰ μακρινὴ πολιτεία, νὰ πουλήσω τὸ λάδι μου.

— Καλὰ, εἶπε ὁ Δήμος. Ἐλα, μέσα νὰ φῶμε.

Ἀφοῦ ξεφόρτωσαν μὲ προσοχὴ τὰ βαρέλια καὶ τὰ ἔβαλαν στὴν αὐλή, πότισαν καὶ τάισαν τὰ ἄλογα. Ἐπειτα, κάθισαν νὰ φῶνε καὶ αὐτοί: ὁ Δήμος μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ ὁ ληστής.

Ἐπειδὴ, ὁμως, τὸ λάδι γιὰ τὴ σαλάτα εἶχε σωθῇ, ἡ γυναῖκα τοῦ Δήμου ἄνοιξε ἓνα βαρέλι γιὰ νὰ πάρη λάδι. Μόλις ὁμως εἶδε μέσα τὸν ληστή, κατάλαβε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ φιλοξενοῦσαν ἦταν κακός.

Ἔτσι, ξανάκλεισε ἀμέσως τὸ βαρέλι. Μετά, συμφωνήθηκε

κρυφά, μὲ τὸν ἄντρα της, ἔρριξαν νarkωτικὸ στὸ κρασί τοῦ ἀρχιληστῆ ποὺ ἔτρωγε μαζί τους, καὶ ὅταν ἀποκοιμήθηκε, τὸν ἔκλεισαν καὶ αὐτὸν μέσα σ' ἓνα ἄδειο βαρέλι.

Ἦστερα, κατὰ τὰ μεσάνυχτα πῆγαν καὶ φώναξαν τὸν βαστάζο τοῦ χωριοῦ.

— Ἐλα, καημένε, τοῦ εἶπαν, νὰ πετάξης στὴ θάλασσα ἓνα βαρέλι ἐλιές ποὺ βρώμισαν καὶ θέλουμε νὰ τίς ξεφορτωθοῦμε καὶ θὰ σοῦ δώσουμε ἓνα τάλληρο.

Ἦρθε αὐτός, πέταξε τὸ βαρέλι στὴ θάλασσα καὶ γύρισε νὰ πάρη τὸ τάλληρο.

Ὅμως, ὁ Δήμος τοῦ εἶπε τότε:

— Δὲν τὸ πέταξες βαθιά, καημένε, καί... ξαναγύρισε! Πάρε ἄλλο ἓνα τάλληρο καὶ ξαναπέταξέ το στὴ θάλασσα! Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, πετάχτηκαν ὅλα τὰ βαρέλια μὲ τοὺς ληστὲς στὴ θάλασσα...

Ἡ θάλασσα ἔβγαλε τὰ βαρέλια πολὺ μακριὰ, σ' ἓνα ἀκατοίκητο νησί, πέρα ἀπὸ τὸ πέλαγος. Ἐκεῖ, οἱ ληστὲς, μὴ ἔχοντας ποιὸν νὰ ληστεύουν, ἐγίναν γεωργοί!

Κι' ὁ Δήμος κι' ὁ Κανέλλος ἔμειναν πλούσιοι καὶ περάσανε καλὰ κι' ἐμεῖς καλύτερα!